

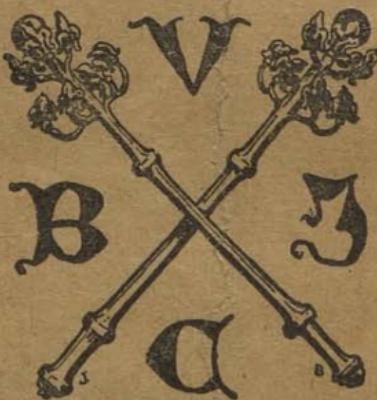
10866

I Mag. St. Dr. P

10866

~~Hilt p. v.~~

~~181, 182, 183,
184, 185, 186.~~

10866

VI. 1. 40.

Rudimenta Historica

Ex Libris
D. Dalecki

Rudimenta Historica

Oppositum 1400.

Cathosii S.J.

1744.

10866I

RUDIMENTA GEOGRAPHICA

SIVE

Brevis, facilisque Methodus
Juventutem Orthodoxam notitiâ
Geographicâ imbuendi,

Pro

Gymnasiis Societatis JESU:

A U T H O R E

Ejusdem Societatis Sacerdote.

OPUSCULUM QUARTUM,

Juxtâ Exemplar Vratisl: & Brunsbergëse
cum auctuario.

C A L I S S I I ,

Typis S.R.M. Coll: Soc: JESU. A. Domini 1745.

LAUDETUR
J E S U S
C H R I-
STUS.

PRÆFATIO.

Cum Geographia alter Historie sit oculus, nec parum lucis afferat Poësi, quartum hoc Opusculum Geographicum eorum potissimum usui destinandum censimus, qui in Gymnasio nostris quartæ Classi sunt adscripti, ac proinde historie final ac Poëticæ peculiarem dant operam. Evidenter haud desunt, hoc præsertim tam eruditô sœculô, Libri, & Institutiones Geographicæ omnibus sanè numeris absolute. Verum ob id ipsum ad tyronum captum minus sunt accommodatae. In primâ tamen Opusculi hujus parte Quæstiones quædam Mathematicæ de Geographia præmittendas duximus; non ut in iis enodandis accuratiusque excutiendis multum laboris ac temporis ponant Discipuli; sed ut rati saltē rerum istarum notitia imbuti, quæ in altera ejusdem Opusculi parte proponuntur, facilius possint comprehendere. Plurima porrò h̄ic prætermittuntur, quæ alii Geographi fūsē recensent, nē Poëseos tyrones, pluribūs alioquin occupationibūs scholasticis distenti, nimia rerum mole obruantur. Unde quod alias semel atquè iterum præfati sumus, h̄ic denuo juvat repetere: nimirū Opuscula h̄ec nostra omnia n̄il nisi Rudimenta, ac Progymnasmata quædam esse, quibus Juventutem nostram Gymnasticam ad decretoria Academicorum certamina præparamus, atquè instruimus. In Opusculo hoc, prout & in præcedenti tertio Opusculo, illa, quæ fūsīs in gratiam Germanicæ Juventuris sunt proposita, prætermittuntur, sexto Opusculo inserenda. Quorum in locum aliquantiō uberior Regni Polonie descriptione ponitur Geographica, desumpta ex celebri inter scriptores Poloniae Authore, Simone Starowolski, sed in compendium redacta. Appendix quoquè de arte scutaria prætermittitur, cuius vietem subit appendix de Insignibus Episcopatum ac Provinciarum Poloniae & M. D. L. Item de stemmatibus variorum extraneorum Regnum & Provinciarum, desumpta ex libello edito Varsavie sub titulo: Flos Regnum, seu compendiosa Poloniae orbisque totius descriptio.

Rudimenta Geographica.

P A R S I.

De Globo.

C A P U T I.

De Globo ejusq; partibus generatim.

1. *Quid est Geographia?*

Geographia à Græco: Ge, idest terra, & Grapho,
seu scribo nomen trabens descriptio terræ est.

2. *Ecquod Geographiam inter & Cosmographiam discrimen?*

Cosmographia non terram tantum, sed mundum hunc aspectabilem universum, quidquid nempe cœli terræquè ambitu continetur, describit.

3. *Quid est Sphera armillaris?*

Instrumentum est Mathematicum ex variis circulis, armilarum instar artificiosè inter se inflexis, coagmentatum, cœlum simul, terramquè referens.

4. *Quid*

4. Quid est Globus artificialis?

Est effigies quedam Globi naturalis, seu ter-
restris, seu fiderei.

5. Quot circuli primarii in Sphera æquè ac
Globo utroquè numerantur?

Decem, sex nempè maximi, sive majores,
& quatuor minores.

6. Quinam majores sex?

Æquator, Horizon, Meridianus, Zodiæus,
Colurus Æquinoctialis, & Colurus Solstitialis;
qui duo tamen ad institutum nostrum minus
sunt scitu necessarii. Omnes hi circuli divi-
dunt Globum in duas partes æquales.

7. Quinam minores quatuor?

Duo Tropici, & totidem Polares, qui Glo-
bum in duas secant partes inæquales.

8. Quod gradus circulus quivis complectitur?
Trecentos, & sexaginta.

9. Quid quadrans est? quid semicirculus,
& Hemispherium?

Quadrans, quarta circuli pars est. Semicircu-
lus, sive Hemicyclus est circulus dimidiatus;
Hemisphærium autem dimidium sphæræ.

10. Quid est centrum?

Est punctum in sphæra aut circulo medium
à quo omnes lineæ ad peripheriam ductæ sunt
æquales.

11. Quid est Diameter, quid Semidiameter?
Diameter ex græco: Dia, id est per, & Meteo seu: me-
tior, est recta quæcunque linea per centrum du-
cta, & in utraqùe circuli superficie terminata,
cujus dimidium dicitur Semidiameter.

12. Quid sunt lineæ, & circuli parallelī?

Qui æquali undique spatio abs se invicem distant.

13. Quot sunt circuli parallelī in Globo?

Quamquam plurimi hujusmodi circuli describi possint; ad confusionem tamen vitandam octoni ab Æquatore ad Polum Arcticum, totidemque ad Antarcticum per denos quosque Meridiani gradus duci solent, ut gradus eò distinctius numerari, indequè terræ latitudo dignosci possit.

14. Cur Globi figura rotunda est?

Quia terra, quam representat, pariter rotunda est.

15. Unde verò constat, terram esse rotundam?

Ex eclipsibus præcipue lunaribus, ubi terra umbra rotundam projicit in Lunam, id quod fieri haud posset, nisi terra pariter rotunda esset.

16. Cur montes præalti nō obstant terræ rotunditatē?

Quia hi, cum toto terrarum orbe comparati, sunt instar arenularum, Globo adhaerentiū.

17. Quid sunt Poli, & Axis mundi?

Cùm corpora cœlestia motu continuo, & velocissimo ab Oriente in Occidentem quatuor & viginti horarum spatio circumagantur, necessaria meridiem, ac septentrionem versus, duo debent esse puncta immobilia, in quibus tanquam cardinibus cœli machina circulum volvatur. Hæc puncta sive cardines vocantur Poli à Græco: *Poleo*, idest verto. Linea porrò ab uno Polo ad alterum imaginatione nostra per terræ centrum.

centrum traducta, vocatur *Axis mundi*; sicut enim rota circum axem, ita cœlum circum linéam illam imaginariam vertitur, rotaturquè, terrâ semper manente immotâ.

18. *Quot sunt Poli?*

Duo, Arcticus à Græco: *Arctos* seu *ursa*, sive Borealis, & Ant arcticus, sive Australis. Ille semper supra, hic semper infra nostrum. Hizontem fixus hæret.

CAPUT II.**De Äquatore, & Zodiaco.**1. *Quid est Äquator?*

Est circulus maximus, ab utroquè Polo æquilater, hoc est: gradibus nonagenis distans, Globumque in duo hemisphæria, Boreale, & Australē dividens. Dicitur quoquè *Äquinoctialis*, quia Sole Äquatorem attingente, dies noctibus sunt æquales. Hunc naturæ lineam appellant.

2. *Quid est Zodiacus.*

Zodiacus à Græco: *Zodion*, seu *animal*, est latus ille circulus in Sphæra, ex obliquo bis intersecans Äquatorem, à quo ex una parte Septentrionē versùs usquè ad Tropicum Cancri, ex altera versùs meridiem usquè ad Tropicum Capricorni declinat.

3. *Quid est Ecliptica?*

Est circulus per medium Zodiacum ductus, qui etiam *orbita*, seu *via Solis* dicitur, quia per hunc Sol quotidie uno propè gradu ab Occidente Orientem versùs progreditur, donec du-

odecem Zodiaci signa peragrande cursum annum trecentis sexaginta quinque diebus, & sex ferme horis absolvat. Ecliptica porrò dicitur à Græco: *Ekleipeo*, seu *deficio*, quia in hac sumunt eclipses Solis, & Lunæ, quoties in eadem sibi vel occurunt, vel opponuntur.

4. *Quānam duodecēm illa signa?*

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libraquè, Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces.

Priora sex dicuntur Borealia, posteriora Australia. Ex his signa verna sunt: Aries, Taurus, & Gemini. Æstiva: Cancer, Leo, & Virgo. Autumnalia: Libra, Scorpius, & Arcitenens. Hyemalia: Caper, Amphora, & Pisces.

5. *Cur Zodiacus in Globo quoquè terrestri describitur?*

Tametsi & hic, & alii circuli in cœlesti positione Globo mente, & cogitatione nostra describi soleant; tamen terrestri quoquè Globo respondent. Ac Zodiacus quidem hyemis, æstatisque vicissitudines, dierum ac noctium incrementa, aut decrementa, item ubi, quo, quantoque tempore Sol quorundam populorum vertici rectâ incumbat, ob oculos ponit, &c.

CAPUT III. De Meridiano.

1. *Quid est Meridianus?*

Est circulus maximus, qui per utrumque Polum transiens, Æquatorem ex transverso intersectat,

secat, orbemquè in duo hemisphæria, Orientale nempe, & occidentale æqualiter dividit. Dicitur Meridianus, quòd Sol diurno motu ab ortu in occasum tendens, ut primùm attigerit hunc circulum, omnibus sub eodem Meridiano Boream, vel Austrum versùs positis, meridiem afferat.

2. Qua ratione, & cur Meridianus mutabilis est?

Licet in Globo æneus ille circulus perstet immobilis; tamen si Globus vel tantillum Oratum, aut Occasum versùs moveatur, aliis continuò erit Meridianus, ut proinde, quot in Äquatore puncta, tot possint esse Meridiani, quorum omnium vices obit immobilis ille circulus.

3. Quot Meridiani Globo inscribi solent?

Sex & triginta per denos quoque Äquatoris gradus ducuntur, quorum unus dicitur *Meridianus primus*; quia ab hoc initium fit numerandi gradus longitudinis, ab Occidente Orientem versùs. Hunc alii per insulas Azores, alii per Hesperides, sive Promontorii viridis, alii per Insulas Canarias, Tenerifam, Palmam, vel Ferri &c. dicunt.

*4. Quid est Circulus horarius in Sphera,
vel Globo?*

Est parvus ille circulus Meridiano infixus, inquè horas bis duodenas distributus cum indice mobili, qui si rite aptetur, monstrat, quota ubique terrarum sit hora.

...) 10 (...
C A P U T IV.

De Horizonte.

1. *Quid est Horizon?*

Horizon à Græco: *Orizo*, seu *definio*, *termino*, est circulus maximus, universam mundi sphærā ità dividens, ut alterum hemisphæriū super terram extet, alterum sub terra condatur. Et hunc in Globo exhibet latus ille circulus ligneus, totum Globum ambiens, cui inscribi solent 32. Venti, ac proinde omnes Plagæ mundi: itēta Calendarium Romanum, & 12. signa cælestia, in tricenos singula gradus distributa, ut indè inquiri possit, quo in gradu cujusq[ue] signi Sol qualibet die assignata consistat.

2. *Quod præcipuum Horizontis officium?*

Ortum, & Occasum Solis, ac proinde dierum, & noctium quantitatem, & varietatem ostendit.

3. *Quid nominis est Zenith, & Nadir?*

Zenith nomen Arabicum, Latinis est cœli punctum, cujusquè vertici rectâ incumbens. Nadir contrâ est punctum è diametro oppositum, Antipodium cervicibus imminens. Illud vocari quoquè solet punctum verticale, hoc punctum pedale.

4. *Cur Horizon circulis est mirabilis?*

Sicut Meridianus æneus omnium Meridianorum, ità Horizon ligneus in Globo vicem supplet omnium Horizontium, qui ad minimā loci mutationem pariter mutantur, non quidem physicè, & ad oculum, sed mathematicè,

&

secundūm rationem. Unde duplex est Hori-
ron, sensibilis sive apparens, & intelligibilis si-
ve verus. Prior est omnis ille terræ, cœliquè
tractus, qui in patenti campo undique in ocul-
los incurrit, ita ut cœlum terræ circumcirca
adhærere videatur. Posterior est circulus ille
maximus, qui imaginatione nostra per cen-
trum terræ transiens totam mundi sphæram in
duo hemisphæria superiùs, & inferiùs dividit.

C A P U T V.

De Tropicis.

1. *Quid sunt Tropici?*

Sunt circuli minores, ab Æquatore tres &
viginti gradus cum 30. minutis distantes, ul-
tra quos Sol nunquam progreditur; sed ut pri-
mū illuc pervenerit, mox cursum sistens re-
trorsum se convertit; quamobrem Tropici, à
Græco verbo *Trepo*, seu: *vertō* vocantur.

2. *Quot sunt Tropici?*

Duo: Tropicus nempe Cancri sive æstivus,
& Tropicus Capricorni sive hybernus.

3. *Quis cursus Solis annuus?*

Ineunte vere, annoquè Astronomico, trium
mensium spatio ab Æquatore Septentrionem
versùs Sol progreditur ad Tropicum Cancri,
ab hoc totidem mensibus regreditur ad Æqua-
torem. indequè tertio trimestri Austrum ver-
sùs ad Tropicum Capricorni, à quo quarto
trimestri revertitur ad Æquatorem & princi-
plum Arietis.

CAPUT VI.

De circulis Polaribus.

1. *Quid sunt Circuli Polares?*

Sunt duo: circuli minores, tribus & viginti gradibus, & 30. minutis à suo quisquè Polo distantes, quorum alter, qui Polum Arcticum ambit, arcticus sive Borealis, alter verò quia Polo Arctico opponitur, Antarcticus sive Australis appellatur.

2. *Num hi, aliique circuli à nobis descripti re ipsa in cœlo terrave inveniuntur?*

Minime, sed sola ratione, & imaginatione eos concipimus.

3. *Quem in finem iidem fuere exegitati?*

Ut eorum adminiculō Globi partitionem facilius animo concipere possimus, & comprehendere.

CAPUT VII.

De quatuor mundi Cardinibus, sive plagis.

1. *Quānam quatuor plagiæ, seu cardines mundi?*

Oriens, Occidens, Septentrio, & Meridies, quas omnes Äquator, & Meridianus in Horizonte designat, Oriens quoquè dextra, & Occidens læva mundi plaga à Geographis appellatur.

2. *Quæ plagiæ intermediae?*

Hæ quaternis illis plagiæ cardinalibus interjacent, suntquè universim duodetriginta, è quibus

quibus itidem quatuor præcipue attendi debent: Oriens nempe & Occidens æstivus, ubi Sol in Solstitio æstivo oritur, & occidit. Oriens item & Occidens hyemalis, ubi Sol in Solstitio hyemali oritur, & occidit. Omnibus his plagiis respondent venti, quorum quatuor Cardinales & 28. intermedii, universim 32. numerantur.

C A P U T VIII.

De longitudine, & latitudine locorum.

1. *Quid est latitudo loci?*

Est distantia loci ab Æquatore versus Polum Arcticum, vel Antarcticum. Illa Borealis, hæc Australis est latitudo.

2. *Quid est longitudo loci?*

Est distantia cujusque loci à primo Meridiano ortum versus usque ad Meridianum loci.

3. *Unde initium dicitur numerandi gradus latitudinis, & longitudinis?*

1. Gradus Latitudinis numeramus in Meridiano, incipiendo ab Æquatore Polum versus.

2. Gradus Longitudinis numeramus in Æquatore, incipiendo à primo Meridiano, & ab Occidente orientem versus progrediendo.

4. *Undenam appellatio Latitudinis, & Longitudinis?*

Licet Globus per se nec Latitudinem habeat, nec Longitudinem, quia tamen spatium terræ nobis cognitæ occasum inter & ortum à Lusitania per Europam, & Asiam ultra Sinas proten-

protensum longius est, quam alterum ab ultinis Sueciæ finibus usque ad extremam Africæ oram meridiem versus porrectum, ideo illud *Longitudinem*, hoc verò *Latitudinem* appellabant veteres.

5. *Quid est elevatio, sive altitudo Poli?*

Est Poli ab Horizonte distantia, quæ semper latitudini loci æqualis est; nam quot gradibus vertex loci ab Äquatore, totidem Polus ab Horizonte distat.

6. *Quæ Poli altitudo sub Äquatore habitantibus? Et quid est sphæra recta?*

Illi nulla esse potest Poli altitudo, cùm uterque Polus Horizonti incumbat, ac proinde neuter attollatur. Atque hic situs Globi sphæra recta appellatur, quando nempe uterque Polus Horizonti, & Äquator vertici incumbit.

7. *Quam Poli altitudinem haberent, si qui sub Polis ipsis habitarent? Et quid est Sphæra parallela?*

His summa esset altitudo Poli, utpote qui recta vertici immineret; Äquator autem, & horizon ibi concurrerent, essentque paralleli, ac proinde & Sphæra parallela.

8. *Quam demum Poli altitudinem habent, quæ nequè sub Polo, nequè sub Äquatore, sed utriquè obliquè interjacent? Et quid est Sphæra obliqua?*

His alia atquè alia est Poli altitudo, prout nempe à Polo minus, magisquè sunt remoti. Quod propinquior autem regio quædam Polo est, ed major ibi est altitudo Poli. Omnis porro hic Globi situs Sphæra obliqua dicitur.

... 15 ...
C A P U T IX.

De Zonis.

1. Quid sunt Zone?

Sunt spatia quædam, seu circuli lati Æquatori parallelī, inter 2. Tropicos, & Polares circulos comprehensi, quibūs veluti cingulīs, & fasciīs totus Globus terrestris circumdatur, & cingitur.

2. Quot sunt Zone?

Quinquè à Geographis numerantur. Duæ frigidæ, Septentrionalis, & Australis. Duæ temperatæ, itidem Septentrionalis, & Australis, & una torrida.

3. Quæ sunt Zona frigida?

Quæ inter circulos Polares, & Polos ipsos locatæ, ob Solis diuturnam absentiam, & remotionem nimiam immodico frigore vexantur.

4. Quæ sunt Zona temperata?

Quæ Tropicos inter ac Polares circulos quasi in medio frigus inter & calorem positæ sunt, unde & temperatæ dicuntur.

5. Quid est Zona torrida?

Est spatium inter duos Tropicos comprehensum, & ab Æquatore bifariam divisum, cuius pars, quæ ad Septentrionem vergit, Torrida Borealis, quæ ad plagam Meridionalem, australis dicitur.

6. Cur vocatur torrida?

Quòd continuo Solis, nunquam in spatium egredientis, ardore quasi torri, atquè idcirco à nemine inhabitari posse olim putabatur.

Verùm

Verùm passim à mortalibus incolitur, longioris temperie noctis, crebrisque imbribus nimium calorem mitigantibus.

C A P U T X.

De diversis anni temporibus in diversis Zonis.

1. *Quæ anni tempora Zonæ torridæ incolis accidunt?*

Qui sub ipso Æquatore habitant, duas quotannis habent æstates, quia Sol bis eorum vertici incumbit, & duas quasi hyemes; quando nempe Sol versus Tropicos recedit.

2. *Quænam anni mutationes in Zonis frigidis?*

Hic ob nimiam Solis remotionem perpetua ferè hyems est, frigusque ingens.

3. *Quæ anni, temporumque vicissitudines accidunt Zonæ temperatae incolis?*

His quatuor sunt anni tempora: Hyems nempe, Ver, Æstas, & Autumnus.

4. *In qua Zona continetur Germania?*

In Zona temperata Septentrionali.

5. *Quando Germanicas in regionibus initium est Hyemis, Veris, Æstatis, & Autumni?*

Hyems initium sumit 22. Decembris, quando Sol Tropicum, & signum Capricorni attingit. Ver autem 21. Martii, quando Sol Æquatorem, & punctum Arietis ingreditur. Æstas vero 22. Junii, quando Tropicum & signum Cancri: Autumnus demum 23. Septembris, quando Sol ad Æquatorem reversus, signum Libræ subit.

CA-

17 ()
CAPUT XI.

De Climatis.

1. Quid est Clima?

Clima à Græco *Cline*, seu *inclinatio*, minor Zona, si-
ve terræ spatiū est duob⁹ parallelis comprehen-
sum, in quo dies longissimus dimidia semper
horā crescit. Hæc porrò climata ab Aequatore
ad circulos Polares gradatim descendunt, ita ut
inter parallelum extreum unius, & extre-
num alterius climatis dies longissima differat
semihorā. Quò propius tamen hæc climata ad
circulos Polares accedunt, eò sunt contractio-
ra. Nam clima primum & Aequatori prox-
imum gradus 8. & 25. minuta, in Meridiano
numeranda; sequentia gradus semper paucio-
res; postrema verò non nisi minuta aliquot, e-
aque identidem pauciora latitudine sua con-
tinent.

2. Quot sunt climata?

Quatuor & viginti Septentrionalia, & toti-
dem Australia. Cùm enim ab Aequatore, ubi
dies perpetuò est 12. horarum, usquè ad cir-
culum Polarem, ubi dies longissimus est 24.
horarum, dies crescat horis duodecim sive 24.
semihoris, totidem hodierni Geographi nume-
rant climata. A circulo verò Polari ad ipsum
usque Polum sex alia climata statui possunt, in
quibus differentia non est semihorarum, sed
mensium, ut nempe in finē primi climatis dies
longissimus sit unius mensis, duorum in secun-
di, trium in tertii, quatuor in quarti, quinque
Opusc: s.

18 (१८)
in quinti, & in fine sexti, sive ad Polum ipsum
sex mensium.

3. Undenam sciri potest, quanto sub climate
quilibet locus situs sit?

Supputandæ erunt semihoræ, quibus dies lon-
gissimus superat diem Æquinoctialem, sive 12.
horarum: si enim hunc superat semihoris acto-
nis, uti in plerisque Germaniæ nostræ locis,
hæc sub octavo sunt climate; si septenis, aut
novenis, sub 7. aut 9no erunt climate.

C A P U T XII.

De diversis effectibus cursus Solaris.

1. Unde dies, & nox oritur?

A Solis vel præsentia, vel absentia. Quam-
diu enim Sol supra Horizontem nostrum mo-
ratur, dies est; nox vero, quam diu infra eun-
dem delitescit.

2. Quantum diei, noctisque spatium sub i-
psis Polis?

Dies ibi sex mensium est, hocquè elapsa nox
semestris ingruit.

3. Undenam tam longa dies?

Inde, quod Sol sex mensibus supra Horizon-
tem, qui cum Æquatore ibi parallelus est, com-
moretur, perpetuoquè in orbem circumiens
sex signa percurrat, donec infra Horizontem
sex mensibus latens, noctem semestrem efficiat,
uti in Sphæra parallela ad oculum patet.

4. Quæ dierum noctiumquæ diversitas in Zonis
frigidis?

Pro varietate climatum dies ibi longissimus es-
t vel 5.

vel 5. vel 4. vel 3. vel 2. vel unius mensis, ut
suprà dictum est: idemquè est de noctibus, quæ
quò longiores sunt, eò dies fiunt breviores.

5. *Quām longa dies, & nox sub Äquato-
re habitantibus?*

His anno toto dies noctibus sunt æquales,
sive 12. horarum, uti in Sphæra recta videre li-
cet.

6. *Quantum diei noctisquè spatium sub Zonis
temperatis?*

Varium pro varietate climatum. Sic sub cli-
mate vicesimo quarto & ultimo ultra Sueci-
am dies longissimus est 24. horarum; apud nos
verò sub climate octavo dies longissimus est 16.
horarum.

7. *Cur dies versus circulos Polares magis sem-
per, magisquè crescunt?*

Ob majorem Poli, atque adeò Tropici alti-
tudinem, quem ubi Sol attigerit, longissimum
efficit diem.

8. *Quid est aurora? quid Crepusculum?*

Aurora est prima diei lux ad Orientem an-
te Solis adventum conspicua, quando Sol de-
cem & octo gradibus ab Horizonte distat; eo-
què magis augescit, quò Sol Horizonti fit pro-
pinquier. Crepusculum verò est lux illa, quæ
post Solis occasum conspicua sensim minuitur,
donec tandem Sole infra Horizontem decem
& octo gradibus depresso, penitus evanescat.

9. *Quinam Ascii, Periscii, Heteroscii, &
Amphiscii?*

Ità distinguī solent terræ incolæ pro diversita-

te umbræ, Græcè: *Skta*, quam tempore meridiano projiciunt. Ascii Græcè: *Askioi*, sive umbrâ carentes sunt, qui nullam habent umbram meridianam. Tales sunt omnes Zonæ torridæ incolæ, quoties Sol verticem eorum transit. Periscii Græcè: *Periskioi* sunt, quorum umbra in orbem spargitur. Tales forent, qui directè sub Polis habitarent, & Sphæram haberent parallelam. Heteroscii Græcè: *Eteroskioi*, sunt, qui umbram meridianam semper projiciunt vel versus Boream, vel versus Austrum. Tales sunt, qui degunt in Zonis temperatis, vel frigidis extra Polos: nam qui Boreales incolunt Zonas, semper projiciunt umbram versus Septentrionem; qui verò Australes, versus meridiem. Amphiscii Græcè: *Amphiskioi* sunt, quorum umbræ meridianæ modò sunt Boreales, modò Australes, prout nempe Sol nunc signa Borealia, nunc Australia percurrit. Tales sunt omnes, qui intrà Zonam torridam, & non sub ipsis Tropicis habitant.

10. Quinam Periæci, Antæci, & Antipodes?

Periæci Græcè *Perioikoi*, à Græco: *Peri*, seu *circa* & Græco: *Oikeo*, seu *habito*, sic dicti sunt, qui sub eodem Meridiano, & Parallello habitant; ità tamen ut in Parallello unus distet ab altero 180. gradibus, & in Meridiano inter utrumque medius sit idem Polus. His idem clima, eadem Poli altitudo, eadem anni tempora. At quando uni meridies, alteri medianox est.

Antæci Græcè: *Antoikoi*, quasi contrà habitantes sunt, qui sub eodem quidem Meridiano,
sed

sub diversis Parallelis æqualiter ab Æquatore
versùs utrumquè polum distantibus habitant.
His simul mediis dies, & media nox est; at cū
dies crescunt Borealibus, Australibus decres-
cunt, & cūm ver illis, his autumnus, cumquè
illis æstas, his hyems est, &c.

¶ Antipodes Græcè: itidem *Antipodes*, à Græ-
co: *Anti*, seu *contra*, & Græco: *Pos*, latino *pes*,
Antichthones, à Græco: *Chthon*, seu *terra*, sunt,
qui pedes nobis directè obvertunt, atque in e-
odem quidem meridiano, sed in diverso sunt
hemisphærio. Hi nobiscum eundem habent Ho-
rizontem, sed diversam ejus faciem, & æqua-
lem Poli altitudinem; sed Australē illi, nos
Boreālam. Cūm Sol illis oritur, nobis oc-
eedit, cūm illis meridies, nobis media nox est;
cūm illis dies, aut nox longissima nobis brevis-
sima; scūm æstas illis, nobis hyems ingruit, &c.

CAPUT XIII.

De usu Globi.

I. Quo pacto rite collocandus Globus?

1. Globum colloca in mensa, aut tabula plana, ità ut ejus Horizon sit mundi Horizonti pa-
rallelus. 2. Polum pro loci tui, ubi versaris,
latitudine attolle ab Horizonte. 3. Ità Glo-
bum converte, ut meridianus respondeat l neæ
meridianæ, quam monstrat pyxis nautica, in
basi Horizontis locata; Polusquè Arcticus re-
spiciat Septentrionem, Antarcticus Meridiem,

Si desit acus magnetica correcta, aut alia linea meridiana in plano ducta, servire utcunquè poterit structura templorum antiquorum; in quibus ara summa constructa est ad Orientem.

2. Qua ratione altitudo Poli sive latitudo cuiuslibet loci inveniri potest in Globo?

Verte Globum, donec locus, cuius latitudinem inquiris, subjaceat Meridiano æneo, in quo si numeraveris gradus ab Äquatore usque ad locum datum, habebis latitudinem quæsitam, simulquæ Poli altitudinem, quæ semper latitudini æqualis est. Unde inventa loci latitudine, attolle totidem gradibus Polum ab Horizonte, locumquæ subde Meridiano, & in hoc à Polo Horizontem versus numera gradus, & habebis altitudinem Poli.

3. Quomodo invenienda longitudo loci?

Locum, cuius longitudinem scire cupis, applica Meridiano æneo Globi: indè in Äquatore numera gradus usque ad primum Meridianum versus Occasum (vel si à primo Meridiano numerandi initium sit, Ortum versus) & habebis longitudinem quæsitam.

4. Quo pacto inveniendus loci Horizon, & Meridianus?

Attolle Polum, prout locus datus exigit; tum locum hunc subjice Meridiano, ut Globi verticem occupet, & habebis Horizontem simul, ac Meridianum.

5. Qua ratione possum cognoscere, quota ubivis terrarum quovis tempore sit hora?

Locum, quem incolis, colloca sub Meridiano æneo,

æneo, & indicem horarum applica horæ datæ in tuo loco. Indè si scire cupis horam in plagiis orientalibus, volve Globum ab Oriente versùs Occidentem; versùs Orientem verò, si horam queris in plagiis occidentalibus, donec locus, cuius horam indagas, subjaceat Meridiano æneo. Tunc enim index horarius monstrabit horam quæsitam.

P A R S II.

De mappis, seu chartis Geographicis.

C A P U T I.

De Planisphærio terrestri.

1. *Quid est Planisphærium terrestre?*

Est mappa sive charta Geographica universalis, quæ totum terrarum orbem in plano depictum exhibet.

2. *E quodnam discriminem Globum inter & Planisphærium?*

Ille terrarum orbem in Globo, vel Sphæra; istud eundem orbem in duo hemisphæria divisum, in plano sive charta ita exhibet, quasi Globus in Geminas æqualiter disiectus sit partes, ambæquè juxtim jaceant.

...) 24 (...
3. Quid sibi volunt diversa linea in Planisphærio descriptæ?

Hæ vices subeunt circulorum in Globo descriptorum, uti sunt Æquator, ejusque Parallelæ, sive Æquatores secundarii 16. per denos quoque Meridiani gradus ducti: Meridianus primus, & secundarii 34. Duo item Tropicæ, & totidem Polares. Æquator ab occasu in Orientum per utrumque hemisphærium rectæ, sed crassioris instar linea extenditur, & in 360. gradus, quorum 180. in uno, totidemque in altero sunt hemisphærio, dividitur, initio facto à primo Meridiano. Meridianus hic ambit utrumque hemisphærium, ita ut duo appareat Meridiani, qui tamen ita sunt considerandi, tanquam in unum coaluscent. Meridiani secundarii sunt linea incurvæ intrà Meridiani primarii ambitum per denos quoque Æquatoris gradus ductæ versùs utrumque Polum, ubi linea hæ omnes concurrunt; si tabulæ sint rotundæ; non item si quadratae. In Planisphærio porrò Parallelos arctius in medio conjungi, disjungi verò in extremitate necesse est, id quod in Globo minime accidit.

C A P U T II.

De mappis Geographicis generatim.

1. Quid est Chorographia? Quid Topographia?
Chorographia est Regionis (Græcè *Chora*,) descriprio; Topographia verò est peculiaris cuiusdam loci (Græcè *Tepos*,) v. g. urbis cum circumjacente tractu descriptio.

2. Quis

2. Quid est mappa, seu charta Geographica?

Est accurrata situs terræ, vel ejus partium in
plano, & charta adumbratio.

3. Quotuplicis generis sunt mappæ?

Duplicis: aliæ enim sunt universales, quæ or-
bem terrarum universum depictum exhibent;
aliæ particulares, & hæ vel *majores*, in quibus
majores orbis partes, ut Europa, Asia, Africa,
America depinguntur, vel *minores*, in quibus
vel regnū quodpiā, aut provincia, vel regionis
duntaxat pars, tractusve aliquis delineatur.

4. Quid in mappis universalibus præcipue
attendendum?

In harum, imò & quarumcunquè mapparum
aspectu facies ad Polum Arcticum, sive Septen-
trionem, qui in superiore parte mappæ inscri-
bitur, convertenda est; sic enim ad dexteram
erit ortus, ad sinistram verò Occasus. Indè
quoquè patebit, quæ regiones cum præsente
hac comparatae, sint orientales, quæ oeciden-
tales, Boreales, & Australes. Considerandum
item, quæ regiones cis aut ultra Äquatorem,
quæ ad dextram primi Meridiani, quævè ad
sinistram. Dein qua sub Zona aut climate sit
quælibet regio, quæ ejusdem latitudo, & lon-
gitudo Geographica, vel etiam Physica, hoc
est, quot contineat millaria in longitudine, la-
titudine & circuitu; quæ loci hujus ab altero di-
stantia, &c.

5. Qua ratione in mappis invenienda lon-
gitudo, & latitudo loci?

Longitudinem indicant lineæ transversæ,

Æquatori, aut ejusdem Parallelis respondentes, quæ ad supernam, infernamque mappæ oram ab ortu in occasum ductæ Scalæ longitudinis, quod in iis numerantur gradus longitudinis, vocari solent. Quæ verò lineæ in dextra sinistraquè mappæ margine à septentrione in Meridiem ducuntur, ac Meridiano respondent, appellantur Scalæ latitudinis, sive quod idem est, elevationis Poli.

6. *Cur mappis plerisque pyxis nautica,
vulgò compassus appendi solet?*

Ut lingulæ, quæ lili formam refert, semper quæ Septentrionem respicit, beneficio, mappa ad quatuor mundi plagas aptari possit. Quanquam plerumquæ pars mappæ superior Septentrionem, inferior Meridiem, sinistra occasum, dextima Ortum teneat.

7. *Quo pacto regiones, earumque limites, urbes
item & pagi, &c. discerni possunt?*

Limites punctis indicantur; regiones verò ipsæ diversis discriminantur coloribus. Urbes turribus, nec raro castella, oppida, arces, monasteria, pagi, &c. certis quibusdam notis discernuntur.

8. *Qua ratione locorum distantia indagari potest?
Per scalam milliarium, mappis plerisque ap-
poni solitam.*

C A P U T III.

De variis dimensionibus Geogra- phicis.

1. *Quid est Gradus?*

Est trecentesima sexagesima circuli pars.

2. Quot milliaria Germanica continent Gradus?

Quindecim: quod tamen de gradibus in circulis maximis intelligendum; nam in minoribus, quales sunt Paralleli, Tropici, &c. Gradus quilibet eò pauciora continent milliaria, quò propius circuli illi ad Polum accedunt.

3. Quot milliaria Germanica trecenti, & sexaginta illi gradus conficiunt?

Quinquies mille, & quadraginta; tot enim milliaria totus terrarum orbis complectitur.

4. Quid milliare Germanicum? quid Gallicum? quid Italicum?

Germanicum duarum est horarum, sesquihoræ Gallicum, Italicum ferè semihoræ. Advertendum tamen, nullam ferè gentem æquis ubique uti intervallorum dimensionibus; nam sicut Germanis pro regionum diversitate milliaria alia sunt majora, alia minora, alia communia, quorum quindecim unum constituant gradum in circulis Globi majoribus, ità Hispanis quoquè & Gallis leuæ, & milliaria aliis gentibus sunt inæqualia.

5. Quid, & quotuplex est Minutum?

Minuta alia sunt horaria, alia Geographica. Minutum Geologicum est sexagesima pars gradus, constans dimidiâ horâ sive quarta parte milliaris Germanici. Minutum horarium est sexagesima pars horæ, quod Minutum dividitur in minuta secunda, & secundum in tertia.

6. Quomodo scala milliarum applicanda?

Unus circini pes uni, alter alteri loco, cuius distantia queritur, infigatur. Inde circulo sca-

la

Ix milliarum admoto, mox patebit, quot mil-
liaribus locus unus ab altero sit sejunctus.

7. Quæ sunt minores mensuræ, ex quibus tan-
quam partibus milliare constat?

1. Granum hordei secundum latitudinem di-
spositum. 2; Digitus. 3. Palmus, qui duplex
est, major sive *Spithame* duodecem digitorum.
& minor quatuor digitorum 4. Pes. 5. Pas-
sus, qui itidem duplex est, major sive *com-
positus*, qui & *Geometricus* dicitur, quinque
pedum, & minor sive *simplex*, duorum pedum
cum dimidio. 6. Stadum. 7. Milliare Ge-
ometricum sive *Italicum*, mille passuum.
8. Leuca bis mille passuum, sive duplex mil-
liare *Italicum*. Geometræ memoriaræ causâ men-
suras omnes hisce versiculis sunt complexi.

Quatuor è *Granis Dignitus* componitur unus.
Est quater in *Palmo* Digitus, quater in *Pede*
palmus.

Quinque Pedes *Passum* faciunt; *Passus* quo-
chè centum.

Viginti quinque *Stadium* dant; sed *Milliare*.
Octo dabunt *Stadia*, & duplicatum dat tibi
Leucam.

C A P U T IV.

De variis vocabulis Geographicis.

1. Quid est *Oceanus*?

Est universa aquarum moles, terris passim in-
fusa, orbemque universum immenso propè am-
bitu circumplectens, qui in varia maria, & si-
nus distribuitur.

2. Quid

2. *Quid est Sinus?*

Est maris pars, in terræ continentis gremiu[m] longius se insinuans, quæ si latior sit, ampliorisquè accessus, nec in terram longius procurrens, *Baya vulgo* dicitur.

3. *Quid est Fretum?*

Est mare inter duas terras angusto tractu decurrans, & duo maria conjungens.

4. *Quid est Euripus, seu vortex maris?*

Est vorago, seu gurges maris, ubi aqua cochlear[em] instar in se contorta, proxima quæquè magno impetu absorbet. Ex Euripis nominatissimus ast Chalcidicus, Eubæam inter & Achajam, qui septies quotidie absorbere, & revomeret undas dicitur. Item maximus ille vortex seu Euripus ad Norwegiam, uti & Charibdis in freto Siculo, &c.

5. *Quid est Bosphorus?*

Bosphorus, sive Bosporus à Græco *Bous Boos*, seu *bovis*, Græcè *Poros trajectus*, quasi bovis trajectus, duplex celebratur: unus Thracijs, qui est fretum angustum inter Byzantium in Europa, & Chalcedonem in Asia, quatuor stadiis patens, unde utrinque cantus gallorum, iatratus canum, clamoresquè hominum exaudiri possunt. Alter Bosphorus Cimmerius appellatur, estquè fretum angustum inter Tauricam Chersonesum in Europa, & Sarmatiā in Asia.

6. *Quid est Æstuarium?*

Est quasi sinus quidam aquis marinis referitus ex inundationibus exæstuantis pelagi.

7. *Quid*

7. Quid sunt *Brevia*, & *Syrtes*?

Brevia sunt loca maris vadosa, & sabulosa, ubi congestis arenarum cumulis quasi aggere quodam naves cinguntur, mergunturque. *Syrtes* speciatim appellantur duo loca periculosissima in mari Africano, à Græco *Suro* seu *trabo*, quoniam arenam copiosam saxaque ingentia trahunt, & huc, illucque transferunt, & accumulant, sic appellatae. Plures item alii scopuli in mari latentes, quibus allisæ naves pereunt, *Syrtes* vocari solent.

8. Quid est *Portus*?

Est locus ad sinuolum maris litus à natura vel arte ita aptatus, ut inde solvi, appellique navigia, atque à piratarum, & hostium insidiis, cœli item marisque injuriis secura esse possint. Locus porrò, ubi naves anchoris tenentur, ac vel onerantur, vel exonerantur, *Rheede*, vel *Rhayde* vulgo dicitur.

9. Quid est *Continens*, quid *Insula*, *Peninsula*, *Isthmus*, *Promontorium*, *Alpes*. & *Pyla*?

1. *Continens* est terra longo tractu alteri terræ ita cohærens, ut nullo mari sejungatur.
2. *Insula* contrà, terra est aquis undique cincta.
3. *Peninsula*, Græcè *Chersonesus*, terra est, quæ aquis ita circumdatur, ut tamen aliqua sui parte continent adhæreat.
4. *Isthmus* est perangustus terræ limes inter duo maria, *Peninsulam* cum *continente*, vel cum alia *Peninsula* connectens.
5. *Promontorium* est mons in mare longius procurrens.
6. *Alpes* non tantum sunt montes

montes illi præalti, qui Italiam à Gallia Germaniaque separant; sed ii quoque omnes, qui tractu continuo per totam propemodum Europam brachia quasi exporrigunt, variaquè à variis regionibus trahunt nomina. 7. Pylæ à Græco Poly seu porta sunt angustæ montium fauces sive aditus.

10. *Quid est littus? quid ripa?*

Littus sive ora est terra mari adjacens, quæ fluctibus alluitur; Ripa verò est terræ extremæ ora, quæ utrinquè flumine alluitur. Littus propriè de mari dicitur, sicut Ripa de fluminibus. Longior porrò littoris tractus, sive ora littoralis, appellatur vulgò.

11. *Quid est fons, torrens, fluvius, lacus, stagnum, & palus?*

1. Fons est aqua scaturiens, ac velut saliendo, aut ebulliendo è tellure prorumpens.
2. Torrens est aqua magno fluens impetu è copiosis aut diutinis imbribus vel soluta nive nascens, & nonnunquam propè deficiens.
3. Fluvius est aqua jugiter decurrens fluensquè, è pluribus rivis, ac torrentibus collecta.
4. Lacus est aqua quiescens ex pluribus, aut etiam rivo vel fluvio interfluente, perennibus lymphis abundans.
5. Stagnum est minor lacus.
6. Palus est aqua quiescens, cœnosa, putrida què ex pluviis ut plurimum, nivibusquè, aut tenuioribus fontibus, & rivulis collecta, ac subinde, sicca præterit aestate, evanescens.

12. *Quid sunt Ostia?*

Sunt fluviorum exitus, per quos in mare, vel alium etiam fluvium exonerantur.

CA

32

C A P U T V.

De Globi terraquei divisione.

1. Quasnam in partes orbis terrarum dividitur?

In terram, & aquam. Terra rursum dividitur in duas prægrandes insulas, quatum quæ in planisphærio dextrum occupat hemisphærium, vetus orbis, quæ sinistrum, novus orbis appellatur.

2. Quas in partes orbem veterem divisere antiquiores Geographi?

In tres, Europam nempe, Asiam, & Africam. Quanquam ex his ipsis & regiones, & insulæ, & maria complura id temporis incognita prorsus erant, quæ posteriorum solers detexit industria. Sed & hac nostra ætate novi æquè ac veteris orbis regiones non paucæ, præsentim, quæ utrique Polo circumjacent, nobis adhuc sunt ignota.

3. Quod novo orbi nomen?

Hic à Christophoro Columbo Genuensi 1492. primum detectus, ac postea Americo Vesputio Florentino, qui magna ex parte eundem lustravit, America est appellatus.

4. Quem situm quatuor hæ orbis partes obtinent?

Europa Septentrionem, Asia Orientem, Africa Meridiem, America Occidentem spectat.

C A P U T VI.

Divisio aquarum.

1. Quas in partes dividitur Oceanus?

Hic à quatuor orbis plagis, dein etiam à variis, quas alluit, regionibus varia trahit nomina.

2. Quid est Oceanus Septentrionalis, sive Glacialis?
Qui ad Septentrionem recedens vehemen-
ti frigore congelascit.

3. Quid est Oceanus Orientalis, Eous, sive
Indicus?

Qui Orientem versus ultra Asiam, & Chi-
nam porrigitur.

4. Quid est Oceanus Australis, sive Aethiopicus?

Qui Aethiopiam partemq; Africæ Australem
alluit.

5. Quid est Oceanus Occidentalis, sive A-
tlanticus?

Qui ultra Hispaniam, & Lusitaniam Occi-
denterem versus procurrat, nomenquè trahit ab
Atlante monte maximo, qui ab ea Oceani par-
te per totam Africam se extendit.

6. Quid est Mare Pacificum, vulgò Mar del Zur?

Quod Asiam inter & Americam, & terram
Australem incognitam, sive Magellanicam in-
terfusum, ab Hispanis *Mar del Zur*, id est:
Mare Australe, & *Pacificum* à fluctuum placi-
ditate nominatur.

7. Quid est Mare Septentrionale, vulgò
Mar del Nord?

Quod Americam inter, Europam & Asiam,
ad Äquatorem usquè protenditur.

8. Quid est Mare Gallicum, Germanicum,
Hybernum, Indicum, &c.

Diversæ sunt Oceani partes, quæ à regioni-
bus, quas alluant, sic appellantur.

9. Quid est Mare Mediterraneum?

Pars est Oceani Atlantici, qui à Solis occa-
Opusc: 4tum

su per fretum Gaditanum irrumpens inter Europam, Africam, & Asiam medius quasi diffunditur; unde Mare Mediterraneum, & Internum dicitur.

10. Ubi nam Mare Nigrum, sive Pontus Euxinus?

In Turcia Europa & Asiam versus, in quod Danubius se evolvit. Dicitur Nigrum ob perpetuas ferè nebulas Mari huic incumbentes.

11. Ubi nam Mare Album?

Septentrionem versus ad extrema Moscovia littora; quo nomine Barbari etiam Mare Ægæum appellant ad distinctionem Maris Nigri, sive Ponti Euxini.

12. Ubi Mare Rubrum, sive Erythraeum?

Ægyptum inter & Arabiam, sinus idcirco Arabicus, & Thalassa Erythrasive Erythrea, Mare Rubrum dictum, vel ob rubras arenas; vel à Rege Erythra, in insula Ogyri ibidem sepulcro; vel prout ob rubram plantam, quam Æthiopes Zuph vocant, in Mari hoc copiosissimè germinantem.

13. Quid est Archipelagus?

Est mare plurimis insulis inreceptum, quale est 1. Ægæum. 2. Mexicanum ad insulas Antillas. 3. Archipelagus S. Lazari ad insulas Marianas. 4. Ad insulas Maldivas, quarum incredibilis numerus in Mari Indico.

14. Quid est Pro-ontis, sive Mar di Marmora?

Est Mare illud, quod ab Helleponi angustiis, sive freto Dardanellarum ad Thracium usque Bosphorum protenditur. Dicitur Pro-ontis, à Græco Pro, ante & Pontes mare, quasi yestri-

vestibulum Ponti Euxini. Hodie *Mar di Marmora* ab adjacentे insula, & urbe Marmora appellatur.

15. Ubinam Mare Caspium, sive Mar de Sala?

Mare Caspium, sive Hyrcanum (hodie *Mar de Sala*, & *Mar de Bachu*, itē *Mare Clavsum*) Persiam inter, Tartariam magnam, Moscoviam, & Georgiam (vulgò *Gurgistan*) concluditur, nequè alteri Mari, nisi fortè per occultos meatus, miscetur. Unde Proloemæus maluit lacum appellare, cùm pedibus circuiri possit. In hoc Mare Oxus fluvius, & Volga ingenti aquarum mole sese evolvunt.

**16. Ubi Mare Balticum, Sinus Finnicus,
Bothnicus, & Livonicus?**

Mare Balticum (olim *Sinus Codanus*, vulgò *Ost-See*, sive *mare Orientale*) Daniam, Sueciam, Livoniā, Prussiam, Pomeraniā, & Poloniā interjacet, atquè in tres iterum Sinus se diffundit, Bothnicum nempe, Finnicū, & Livonicum. Verūm hæc omnia clarius oculos ponent mappæ Geographicæ, de quibus modò agendum.

C A P U T VII.

Mappa Geographica Europæ.

1. Quanam sub Zona sita est Europa?

Partem potissimam sub Zona temperata Septentrionali.

2. Qui Europæ termini.

Hanc ad Orientem Obius fluvius ab Asia; ad Meridiem Mare Mediterraneum ab Africa

disterminat. Ad Occidentem Oceanus Atlāticus, ad Septentrionem Mare Glaciale inter-
jacet.

3. *Quæ Europa in mappa Geographica
species?*

Virginis sedentis, cuius diadema Lusitania, caput Hispania, monile montes Pyrenæi, collum & pectus Gallia, brachium sinistrum Britannia magna, & Hibernia, dexterum Italia. Sub leva axilla Belgium, sub dextra Helvetici fœderis sunt Provinciæ. Reliquum corpus est Germania, Polonia, Hungaria; genua Dania, Suetia, Norvegia, toga Moscovia; syrma Turcia Europæa, & Græcia.

4. *Qui præcipui Europe fluvii?*

1. Tanaïs fluvius est Moscoviax. 2. Poloniæ Vistula Borysthenes. 3. Germaniæ Danubius, & Rhenus. 4. Italiæ Tiberis, & Eridanus, sive Padus. 5. Angliæ Tamesis. 6. Galliæ Rhodanus, Sequana, & Ligeris. 7. Hispaniæ Iberus, & Bætis. 8. Lusitanix Tagus, & Durius.

5. *Qui Europæ montes celebriores?*

Præ omnibus commemorandæ sunt Alpes, quæ Italiam à Gallia, & Germania sejungunt: quippe non tantum montes Pyrenæi, qui Galliam ab Hispania separant; sed Sabaudiæ quoquè, Vallesiæ, Helvetiæ, Rhetiæ, Tyrolis, ditionis Salisburgensis, Carinthiæ, Carniolæ, Stiræ, &c. montes item Carpathii, qui Poloniæ ab Hungaria, & Sudeti, sive Gigantei, qui Bohemiæ à Silesia disterminant, Alpina sunt brachia.

6. *Quid*

6. Quid de Sylvis memorandum?

Sicut montes, ita & sylvæ, licet diversis appellantur nominibus, ab Alpibus tamen omnes incipiunt, indequè continuo quasi tractu quaquaversum se propagant. Inter omnes principatum tenet *Sylva Hercinia*, quæ.

1. Ad Br̄gojam, & in ditione Fürstenbergen-
si *Sylva Nigra*.
2. In Palatinatu inferiore Ottonia.
3. In Episcopatu Bambergensi *Steiger-Wald*
4. Inter Lohnam, & Sigam fluvios *Westwaldia* sive *Occidentalis*.
5. Francofurtum inter & Abbatiam Fulensem *Speshart*.
6. In Principatu Grubenhagensi, & Anhaltino *Hercinia Hartzwald*.
7. In Thuringia *Thuringica*.
8. In Bohemia *Bohemica* appellatur, &c Hæc Franconiam ab Hassia. & Thuringia, Bohemiam à Voitlandia, Palatinatu superiore, & Bavaria dispescit, & in Moraviam, totumq; ferè Noricum, Hungariam, Transylvaniam, Valachiam, Moldaviam, Poloniā, Russiam, Moscoviam, &c. porrigitur.

7. Quod milliaribus Europa circumscribitur?

Longitudo ejus summa à promontorio Sacro Lusitanæ (Capo S. Vincente) ad Obii usquè fluminis ostium millaria Germanica circiter nongenta; latitudo verò maxima à Tænaro (Capo Matapan) Peloponnesi promontorio ad extremū usque Lappiæ Norwegicæ proinmontorium Boreale, vulgo *Nord-Cap* millaria amplius quingenta complectitur.

8. Quænam inter quatuor orbis partes
principatum obtinet?

Europa, quæ licet magnitudine cæteris longè sit inferior; bellicæ tamen laudis gloriæ, artium humanitatis, & literarum culturæ, negotiationibus, morum ac vitæ politioris disciplinâ, aliisque prerogativis principem sibi locum jure vindicat.

9. Quænam præcipue Europa partes?

Novem majores, totidemque minores.

10. Quænam majores novem?

1. Scandia, sive Scandinavia peninsula, Norwegiam, & Sueciam complectens, cui Daniâ jungimus. 2. Moscovia, sive Russia. 3. Polonia. 4. Turcia Europæa. 5. Germania. 6. Britânia magna, hoc est Anglia, & Scotia, adiunctâ Hiberniâ. 7. Italia. 8. Gallia. 9. Hispania, cui addimus Lusitaniam.

11. Quæ novem minores Europa partes?

1. Belgium. 2. Lotharingia. 3. Helvetia. 4. Sabaudia, quæ Galliam inter & Germaniâ sitæ sunt. 5. Hungaria. 6. Transylvania. 7. Valachia. 8. Moldavia. 9. Tartaria minor, quæ Poloniâ, & Turciâ Europæam interjacent.

12. Quæ alia Europa diviso?

Dividi hæc etiam potest in regiones continentis, peninsulas, & insulas.

13. Quæ Peninsulæ?

1. Scandinavia. 2. Chersonesus' Cimbrica, ubi hodie Jutia, & Slevicum. 3. Chersonesus Taurica, sive Tartaria Crimæa. 4. Pannonia-

poñesus, sive Morea. Continentes sunt reliquæ regiones, paulò antè memoratæ; è quibus tamē Italia etiam inter peninsulas numerari potest.

14. Quæ Insulae.

1. In Oceano sunt Anglia, Scotia, Hibernia, Islandia cum minoribus aliquot. 2. In Mari Baltico Seelandia, Finnia, pluresquæ aliæ minores. 3. In Mediterraneo Sicilia, Sardinia, Corsica, Candia, sive Creta, Balearis major, si-
ve Majorica, Balearis minor, sive Minorica,
&c.

15. Quæ Regiminis forma in Europa?

Triplex 1. Monarchica, ubi unus solus rerū potitur. 2. Aristocratica, ubi Optimates impe-
rant. 3. Democratica, ubi plebs ipsa domina-
tur, vel saltem ex hac deliguntur populi præ-
sides. Siqui porrò ex triplici hac classe subje-
ctos sibi populos propè ut mancipia habent,
suis duntaxat rationib[us] commodisquæ inten-
ti, ii Tyranni appellantur.

16. Quæ in Europa lingua usitatae?

Quatuor matrices, Græca nimirum (cujus tamen usus hodie rarissimus) Latina, Teutoni-
ca, & Sclavonica. E Latina Italica, Gallica, &
Hispanica; è Germanica. Suecica; Danica, Bel-
gica, & Anglicæ; è Sclavonica, verò Bohemi-
ca, Polonica, Russica, &c. ortum traxere.

17. Quæ antiqua Europæ divisio?

1. Magna Peninsula Scandinavia Sveciam,
& Norwegiam. 2. Sarmatia Europæ Mosco-
viam, Poloniam & Lithvaniam. 3. Illyricum
Dalmatiam, Bosniam, Croatiam, Istriam, Fo-

) 40 (

rum Julianum, &c. 4. Scythia Europea Transylvaniam, Valachiam, Moldaviam, & Tartariam minorem. 5. Thracia Romaniam, sive Turciam Europeanam. 6. Mœsia Serviam, & Bulgaria. 7. Pannonia Hungariam regiones quæ conterminas complectebatur. Germania porro, Gallia, Italia, Hispania, Britannia, &c. pristinam appellationem etiamnum retinent.

C A P U T VIII. De novem majoribus Europæ partibus.

Exordium ducimus à Polonia nostra, postea ad Germaniā, indè ad Septentrionē digressi, à Peninsulā Scandinavia ad Lusitaniam usque gradum faciemus.

§. I. POLONIÆ REGNUM.

1. *Quæ regiones contermina?*

AD Septentrionem Borussia, Curlandia, & Livonia, cum Moscoviae parte, ad Orcum itidem Moscovia, ad Occidentem Silesia, Marchia Brandenburgica, & Pomerania, ad Austrum Valachia, Transylvania, & Hungaria.

2. *Qui fluvii præcipui?*

Vistula Cracoviam, Varsaviam, Thorunium, &c. alluens, infra Dantiscum Mare subit Balticum; Borysthenes verò & Tyras in Pontum Euxinum sese exonerant.

3. *Quæ*

3. *Quæ cœli affectio locisque naturæ?*

Aëris perfrigidus quidem, sed salubris, nisi quod in Lithuaniae quibusdam locis pauperrimis crassior sit, & insalubrior. Terra frumento, cera, melle, sale, pice, metallis, pecore, jumentis, feris ac piscibus omnis generis abundant.

4. *Quæ præcipua Regni Polonici partes?*

1. Polonia propriè dicta. 2. Magnus Lithuaniae Ducatus. 3. Borussia regalis sive Polonica, &c.

5. *Quæ regni hujus urbes præcipuae?*

Cracovia Regni totius, Vilna Lithuaniae Metropolis est, Varsavia Regum sedes.

6. *Qui Polonorum genius?*

Sunt fortes, & animosi, atque adversus Turcas aliosquæ Ecclesiæ hostes prorsus intrepidi, equo ut plurimum merere soliti, nobilitatis avitæquæ libertatis apprimè tenaces, &c.

7. *Quæ regiminis forma?*

Partim Monarchica, partim Aristocratica cum Democratis permista.

8. *Quæ religio?*

Catholica; tolerantur tamen alicubi Lutherani, Calvinistæ, aliquæ Sectarii, quos Dissidentes vocant.

Quæ brevissime Autor Opusculi exposuit, ea fusiū ex Starovolscio laudato Proponuntur.

SITUS POLONIAE.

Regnum Poloniae, cum adiacentibus sibi proximiis, extenditur in longum, à trigesimo-

octavo gradu, ad quinquagesimum quartum, ab occasu æstivo, versus ortum hibernum, amplius quam per ducenta quadraginta millaria Germanica. In latum vero à montibus Carpathiis, usque ad mare Balticum seu Venedicum, per ducenta plus minus millaria. Ab occasu cingitur Marchia Brandenburgensis & Pomerania ulteriore A septentrione mari Venedico & Sarmatico, cuius adversa littora Gotthi atque Sueci tenent. Ab ortu Moscovia, & campis Scytharum solitudinibus. A plaga demū Australi, Valachia, Hungaria, atque Silesia.

Regio tota fere plana & aprica est, nisi qua ad fines Hungariae accedit, montana & sylvestris. Quod longius autem inde recedit, eo lenius declivis est, magisquè culta, & meliore gleba. Nisi quod in meditullio minoris Poloniae Calvus mons supereminet, in quo monasterium est S. Crucis nomine, lignoque, in quo Salvator noster peperit, celebre reliqui colles fere in toto Regno sunt potius quam montes. Sylvestris sane fuit superioribus temporibus pleraquè omnis Polonia: sed nunc ubique diligenter excolitur, frugum leguminum què ferax, & pratis abundans. Et quamvis cœsi intemperie nimium laborat; pomaria nihilominus non infrequentia & fructuosa passim habet: in quibus pyrorum, malorum, prunorum, persicorum, cerasorum, & nuçum bonitas & varietas certat cum Ungaricis & Italicis. Sunt & vites pluribus in locis, quarum uva esui quidem non insuaves sunt, præter-

tim

tim si æstas & autumnus temperiem suam ser-
vent: sed vinum inde expressum acerbius, ubi
defæcatum est. Nequè negat solum Polonicū
cæstaneas, mora, cotonia, ficus, amygdala, cro-
cum, oryzam, pepones, melopepones, herbas
& flores omnis generis, & alias hortenses Ita-
liæ delicias, palatumque lenocinia. Nec
metalla fossiliaquæ desunt, ut suis locis dice-
tur plumbi, ferri, æris, cupri, argenti & auri.
Avium quoque & altilium magnam habet co-
piam; Itemquæ jumentorum omnis generis, &
ferarum; cervorum videlicet aprorum, urlo-
rum, luporum, sciurorum, dorcicarum, leporū,
onagrorum, bisontium, caprarum, urorum,
pantherarum, mardurum, vulpium, rosomaco-
rum, lutiū & castorum Similiter piscium
diversorum, quotquot nominari possunt: nam
fluvii, lacubus, piscinis atquæ stagnis supra
modum abundat.

Inter fluvios tamen præcipui sunt *Vistula*,
Donajecius, *Sanus*, *Nieper*, *Varta* *Notesius*, *Du-
na*, *Nemenus*, *Nester*, *Prutus*, *Bugus*, *Bohus*, *Pri-
petius*, *Narva*, *Drevantia*, *Beresina*, *Boristhenes*,
omnes fere navigabiles. Sed sigillatim, quam-
libet provinciam cum suis qualitatibus vide-
amus.

MAIOR POLONIA.

TOta in universum Polonia extenditur in
longum per nonaginta milliaria Germani-
ca; incipiens à *Marchia Brandenburgensi* ab occi-
dente, usquæ ad *Vislocam* fluvium; qui è *Car-
pathiis*

pathis montibus profluens, Russiam à Polonia disternat, & quatuor à Resovia milliaribus Sanio illabitur. Latitudinem verò habet 50. mill. à predictis montibus Carpathis usque ad oppidum Parcoviam, in confinibus Litvaniae positum. Dividiturquè in Majorem & Minorem. MAIOR versus occasum est, tota fere plana & fluvialis irrigua, nisi quod Cujaviæ nonnulla pars clivosa sit, collibusq; molliter & ad fertilitatem commode distincta. Habet à meridie Silesiam; Marchiam ab occasu & Pomeraniam ulteriorem; Prussiae partem & Masoviam à septentrione, à quibus Vistula disternatur: ab ortu verò Minorem Poloniæ, variis, iisq; ignotis terminis divisa, sed quos inter Pilica fluvius præterlabitur. Tota autem hæc Majoris Poloniae amplitudo, in octo satrapias dividitur: in Palatinatum videlicet Posnaniensem, (cui & Wschovense territorium adjungitur) Calissensem, Siradiensem, Lanciciensem, Brestensem, Inowladislaviensem (& hæc duæ satrapiae vulgo Cujavia dicuntur) Ravensem & terram Vielunensem.

POLONIA MINOR.

TAM in longum, quam in latum, quinquaginta fere millaria Germanica, MINOR POLONIA habet; & in tres communissime satrapias seu Palatinatus dividitur, Cracoviensem, Sandomiriensem & Lublinensem, hoc ipso ordine, quo nunc sunt enumerati, versus Aquilonem & ortum extivum sitos. Et à septentrione quidem Masovia atq;

atquè *Podlachia* tractui, ab occidente *Majori Poloniae*, ab ortu *Russiae*, à meridie verò *Ungariae*, & *Silesiae*, finitima est. Quoquè proprius accedit ad fines *Ungariae*, hoc magis montana est & sylvestris: quo longius autem inde recedit, eo lenius declivis est, magisq; culta, & meliore gleba. Tametsi in mediterraneo quoque *Sandomirensis* terra, aliqua ex parte leniter montosa, seu verius clivosa apparet: Uno *Calvo* monte excepto, in quo Monasterium *Benedictinorum* est, S. CRUCIS nomine lignoquè celebre; tum aliud ad radices ejus, duobus milliaribus inde S. CATHARINÆ, FF. Minorum de observantia.

CRACOVENSIS Palatinatus, præter suos quatuor districtus (*Cracoviensem* videlicet, qui duo territoria complectitur, *Xiavnense* & *Prossoviense*, *Leloviensem*, *Biecensem*, & *Sandecensem*, in quos dividitur) etiam tres Ducatus in se continet, *Osrecimensem*, *Zatoriensem*, *Severiensem*, qui partes sunt *Silesiae*, & Comitatum *Scepusiensem*, qui est pars *Ungariae*, tredecim oppida continentur, inter quæ *Luboulia* precipuū locū sibi vindicat, arcemunitissimam, & in ea perpetuas excubias habens; *Podolinecia*, quoquè Collegio Piarum Scholarū per celebris. Reliqui verò omnes hujus sacramp*tiæ* districtus, tres & nonaginta populationes, præter pagos & villas continent templis, Monasteris, & castellis exornatas. Ac præter istas, sunt etiam arces in editioribus locis & rupibus extrectæ, *Melstimum*, *Rabstimum*, *Tencinum*, *Landiscorona*, *Moravica*, *Xiansia*, *Ogrodenechia*, *Lipovicia*;

povicia, Ociecium, Visnica, Pilcia, Sorstenum, Bobrek, Spirkovice, Soben & cætera. Sed sunt & Monasteria ad munitionem pariter & commoditatem habitatorum exædificata, & vicis pagisue non longe distantibus frequentata, Tinecense, Magilense, Bielanense, Calvariae, Miechoviense, Sielecense, Visnicense, Sciriciense, Hebdoviense, Alvernense, Stanantecense, Andreoviense, Preroviense, Gidlense, Mstoviense, & Czenstochoviense.

LITHUANIA.

SYLVESTRIS sane fuit superibus temporibus pleraquè omnis Lithuania, sed à Sigismundi Senioris temporibus ad hodiernam usque diem, optimorum Regum studio, diuturnam pacem nacta, nunc ubiqùè diligenter excolitur, frugum leguminumque ferax, & pratis, hortis, pomariis, abundans: villis pagis, oppidis, castellis, recentiorisq; fabricæ ædificiis, non modò in urbibus, sed etiam in prædiis refertissima: Fluvios complures, & lacus ingentes, sed piscosos passim habet. Extenditurquè à confinio satrapiae Lublinensis, usque ad terminos Livoniae, in longum per nonaginta milliaria Germanica, in latum per quadraginta & amplius; à finibus Prussiae ab occasu, ad Alba Russiae, (quæ ad magnum Ducatum Lithuaniae spectat) contermina versus ortum: Et dividitur communissime in hos tres Palatinatus, Vilnensem, Tencensem, & Brescianensem.

RUS-

Prout Regi Poloniae amplissima *Russia regio*
 subicitur, extenditur in longum ab ora Po-
 censis, ad confinia *Livonia*, per ducenta plus
 minus milliaria; in latum vero à *Polonia Minor*-
ri aut *Lithuania*, versus ortum usque ad vastos
Tartarorum campos, aut *Moscoviam*, per centū
 viginti. Dividiturque in *Russiam album*, quæ ad
Magnum Ducatum Lithuaniae spectat; & in
Russiam rubram, quæ propriè dicitur *Roxolania*,
 & ad *Polonię* pertinet. Nam tertia pars, ul-
 tra *Tanaim* & fontes *Borysthenis* posita, dicitur
Russia nigra ab antiquis, à recentioribus autem
 vulgo obtinuit, *Moscoviam* appellari; quod to-
 tum illud imperium, quaquà latum est, ab ur-
 be & fluvio *Moscuā*, dicatur communiter *Mos-
 covia*: quæ olim *Sarmatia Asiatica* vocabatur.
 Nostra autem *cis Borysthenica Russia*, *Sarmatia Europea*; & *Polonia ipsa* proprie *Vandalia*. To-
 ta hæc in universum regio, frugum, ferarum,
 pecoris, piscium & mellis copiam infinitam
 habet; præsertim in *Podolia*, ubi ex dictamno
 & aliis bene olentibus herbis ac floribus ab a-
 pibus colligitur. Nobiles audaces sunt & stren-
 uui omnes, quin & agrestes ad bellum prom-
 pti, loricis, sclopetis, hastis, aliisque plurimis
 armis, præcipue autem cuspede venatorum &
 pharetrâ utuntur.

RUSSIA RUBRA.

Nobilissima hæc provincia, lacte & melle a-
 bundans, ab *Astro Ungariam*, *Moldaviam*

& Bessarabiam, habet; ab Euro Scythia^e deser-
ta, & potentissimum Moscoviae Principem, à se-
ptentrione Albam Russiam, Stiro & Pripecio flu-
minibus disiectam, ab occasu vero Minorem
Polonię, Visloca & Vepro fluvialiis quasi notio-
ribus terminis divisa. Complectiturque in se-
ptem amplissimas Satrapias, Russiae Palatinatum,
in primis deinde Podolia, Volhynia, Belza, Bra-
slavia, Kiovia, & terram Chelmensem, Halicien-
semque.

RUSSIA ALBA.

QUæ Magno Dueatui Lithuaniae adiacet sub-
jacetque, Russia vulgo dicitur Alba; partim
quod incolæ eum colorem præferant; partim
quod nivibus campi cooperti diutius quam a-
libi durent, & inspectantibus omnia alba re-
præsentent, ut etiam in naturam animalium
color iste transeat; Siquidem ibi & lupos & ur-
fos, lepores, vulpes aliqua tam domestica, quæ
sylvestria animalia passim alba videre est, quæ
nihilominus in aliis locis nata alium colorem
habere solent. Regio est omnium rerum quæ
ad victimum spectant feracissima, siliginis, hor-
dei, avenæ, tritici, ciceris, cannabis, lini, mel-
lis, lupuli, ceræ, pecoris, piscium, avium, &
ferarum: hæque sunt divitiae ipsorum, quas par-
tim Duna fluvio, in Livoniā ad emporium Ri-
gense transmittunt, partim Nemeno, per Lithuania-
niam Regiomontum in Prussiam. Dividitur autem
hæc nobilissima provincia, in sex maximos Pala-
tinatus Smolensensem, Polocensem, Novogrodensem,
Vitebsensem, Mscislaviensem, Minsensem. PRUS-

49

P R U S S I A.

PRussia quamvis eodem cum Polonis Regno
contineatur, peculiare tamen consilium pu-
blicum, peculiares leges, peculiaria judicia, co-
mitia, ærarium, ac belli gerendi rationem di-
versam antiquitus habet. Estquè amplissima
regio, plerisque sinuosis flexibus ubique amœ-
na, & opportunis portibus maris Balthici maxime
commoda. In latitudinem 50. in longitu-
dinem vero circiter sexaginta milliaribus ex-
tenditur. Et ab occasu Pomeraniam, ab Austro
Masoviam, Litvaniam cum Samogitia ab ortu,
à septentrione demum mare Balthicum seu Sar-
maticum habet; atque urbium illustrium, op-
pidorum, artiumquè frequentia, opimis inco-
larum divitiis, opibusque ac terræ ipsius uber-
tate, supra modum claret. Metallorum quidē
ferax non est, sed pecoris omnigeni inæstima-
bili copia, punctionibus, venationibusque &
sylvis fructuosissimis, atque aëris demum tem-
perie, cum amœnitate conjuncta, prædita est.
Merceas quas è Polonia, Russia, & Litvania accipit,
maximo suo commodo trans mare mittit; & vi-
cissim in Poloniam importat, quicquid Europa
universa, & India dives gignit, omnia fere per
commutationem à transmarinis mercatoribus
acciens. Hinc vulgo simul & nobilitati res
ibi lautior, quam in reliquis partibus Regni,
vestitusque & habitatio cultior; quod totum
prisca frugalitas, non modo conservat, sed eti-
am indies auget.

Opusc: 4tum.

D

Habet

Habet autem *Prussia* præcipua flumina duodecim, *Vistulam*, qui *Silesiam*, *Poloniam*, *Masoviam*, & *Prussiam* præterlabitur *Nemenum*, ex *Alba Russia*, per *Litvaniam* & partem *Samogitia* decurrentem, *Derevantiam*, *Elbingam*, *Veseram*, *Passariam*, *Allam*, *Prægelum*, *Ossam*, *Drebnicam*, *Licam* & *Lariam*. Præterea lacus plurimos, pisibus omnis generis exundantes; in his nominatissimus est *Habus*, ad quindecim millaria in longitudinem, in latitudinem vero duo millaria plus minus habens: augusta valde insula *Neringa* à mari disjungitur; ubi succinum sive electrum (*ambram* etiam externi vocant, quæm sanctibus appulsam, ad littora homines nudi obviam eunt, parvis retibus excipiunt & extrahunt; mollem primum, sed mox in ære ducentem, quæ torno deinde ac scalpro varie conformatur) sicut & in omnibus *Prussiae* littoribus colligitur. Est & aliis lacus aliquanto amplior isto, cognomento *Curoniensis*, sed in *Prussia Ducali*: reliqui omnes fere minores.

Duplex autem est *Prussia*, *Regia* & *Ducalis*: scilicet, quod haec *Ducem Marchionem Brandenburgensem*, Regi *Poloniae* vestigalem, pro Domino agnoscat; illa, directè Regno *Poloniae* incorporata, neminem pro principe superiore, nisi Regem ipsum veneretur. Et *Ducalis* sanè minoribus oppidis frequens est admodum, & quidem nec incultis, nec immunitis, quæ ultra sexaginta numerantur: habetque metropolim *Regium montem*, urbem emporio claram, tribusque oppidis & arce magnifica insignem; longitudinis

gradus

gradu 43. lat. 54. In qua, Academiam quoque Albertus ex Magistro Ordinis Teutonici primus Dux factus, Anno 1544. erexit: sed quia Hæreticis professoribus regendam commisit, ideo hucusque incognita habetur, nec efflorescit ingenii. Cives ibi etiam variis Sectis infecti templa Lutheri ad huc temporibus Catholicis erepta, suis prædicatoribus gubernanda dederunt. Quare serenissimus rex Sigismundus III. cum à Duce illo Anno 1621. homagium Varsaviae reciperet, legem imposuit, ut Catholicis liberum religionis exercitium maneret, Duxque ipse templum illis à fundamentis erigeret, & omnibus requisitis ornaret, Clerumque insuper sufficientissime ditaret. Quod primo statim anno factum est, ut in possessionem venit; alias enim Ducatu ipso privari debebat, sicut etiam, si subditis suis provocationes ad Regem, in causis majoribus prohibuisset.

Regia autem Prussia, tribus satrapiis distincta est, Culmensi, Marieburgensi & Varmiensi. Michaloviense autem territorium est in satrapia Culmensi, quæ ad meridiem spectat. Varmiensis ad Aquilonem, subjecta Episcopo suo, & sacro Ecclesiæ ejus collegio, Regis Poloni majestate agnoscensibus. Media est Marieburgensis, quæ sola fere plana & declivis est. Reliqua Prussia pleraque omnis collibus molliter, & ad fertilitatem amoenitatemque, commode distincta est.

P O M E R A N I A.

Pomerania nomine generaliter id totum vocatur, quicquid à *Vistula* incipiens, usque in *Cimbricam*, littori maris *Baltici* adjacet, quod postquam in *Germanica* gentis ditionem cessit, cuilibet parti, inter fluvios maiores in mare decurrentes sitæ, peculiare nomen, vel a eventu, vel à loci natura, pro libitu imposuerunt. Propriè autem nunc Pomerania dicitur ille tractus, qui inter *Oderam* & *Vistulam* fluviós extenditur ad littus *Balticum*: cuius partē citeriorem Rex *Poloniae* possidet; ulterior proprium principem habet, ad *Imperium Germanicum* spectantem. Qui tamen nomine olim *Lemburgi* & *Bithoviae*, Regis *Poloni* beneficiarius fuerat, juraveratque ritu solenni in verba ejus, quemadmodum & *Dux Prusiae* (sed nunc jam ad coronam *Poloniae* rediit, & provinciæ *Prusiae* adscripta est, sub jurisdictione *Palatini Pomeraniae*.) Regiæ Pomerania, quæ iisdem moribus & legibus cum *Prusia* est, nec nisi titulo solo ab illa differt, & fluvio *Vistula* disjungitur, *Gedanum* urbs metropolis est, longitudinis gradu 41. lat: 54. maris *Baltici* emporium celeberrimum, copia & varietate mercimoniorum, partim maritimorum, ex toto occidente & septentrione, partim terrestrium, ex diversis mundi partibus & fluvialium, maxime *Vistulae* præterlabentis opportunitate abundans adeo ut ædificiorum tam privatorum, quam publicorum, pulchritudine, incolarum & ex-

ternorum multitudine, civium divitiis, pro-
pugnacolorum firmitate, machinarumque &
instrumentorum bellicorum numero, cum præ-
cipuis Europæ urbibus certare possit. Quæ cum
hæretica tota sit, Officiale tamē seu *Vicarium*
Episcopi patitur, & coram illo omnes hæreti-
ci variarum sectarum causas disceptant, præ-
sertim in materia matrimonii. Quamvis enim
hæc satrapia proprium Episcopum non habeat;
in spiritualibus tamē tota subest Episcopo Vla-
dislaviensi seu *Cujaviae*, qui se etiam Episcopum
Pomeraniae scribit, & in ea non contemnendas
possessiones habet? etiam in suburbanis *Geda-
nenibus*, ubi Templum & Collegium pro eru-
dienda juventute PP. Soc; JESU habent; Do-
minicani autem, Carmelitæ & Moniales in ur-
be ipsa, sicut & vicarius Episcopi.

M A S O V I A.

IN Meditullio quasi Regni Poloniae sita est *Ma-
sovia*, quatuor satrapiis distincta, *Plocensi* ni-
mirum Palatinatu, *Podlachico*, & eo, qui pecu-
liariter *Masoviæ* nomen retinet, atque *Terra
Dobrinensi*.

Masovia ipsa, quæ *Episcopum* nullum, *Palati-
num* autem *Generalem* habet, atquè *Castellanos*
septem, *Cernensem*, *Varsaviensem*, *Visnensem*, *Vi-
segrádensem*, *Zaerocimensem*, *Ciechanoviensem*, &
Livensem. In spiritualibus, autem, partim sub-
est *Episcopo Posnaniensi*, partim *Plocensi*, par-
tim *Luceoriensi*. Et quia ampla provincia est,
ideo in duodecim territoria dividitur, in *Gernen-*

se, Vissnense, Zembrovienese, Varsaviense, Nurense,
Vissegrodiense, Zakrocimense, Ciechanoviense, Lom-
zense, Rozanense, Macoviense & Livense. Præter-
que prædicta oppida, quæ suorum territorium
capita sunt, habet complura alia notabiliora
multo, ut Pultoviam, Episcopi Ploccensis residē-
tiā latericiis domibus, & arce in scopulo pul-
chre exstructa, hortisquè ac pomariis amoenis-
simis nobilem, quasi in insula Narvæ navigabi-
lis fluvii sitam, in qua & Societatis IESU Cle-
rici insigne studium habent, & Collegium Ca-
nonicorum Templum magnificum beneque
provisum.

SAMOGITIA.

SATRAPIAM ea nullam habet, sed *Præfecturas*
permultas: summusquè ejus *Toparcha*, vulgo
Capitaneus locum in *Senatu Regni*, cum *Epi-*
scopo & *Castellano*, habet cum præter ipsum, nul-
lius urbis, aut regionis *prefecto*, locum habere
in *Senatu* liceat, nisi fuerit aliquâ aliâ digni-
tate majore ornatus: puta *Cancellarii*, *Marschalci*,
Palatini, aut *Castellani*. *Regio* hæc satis ampla-
& fertilis est, sed sylvis tota inumbrata: à se-
ptentrione *Livoniae* contermina, mariquè *Bal-*
thico: ab Occidente *Prussiam* Dualem in vici-
nia habet: à meridie & ab ortu *Lithuaniae* adja-
cet. Civitates tam *Regias*, quam nobilium cō-
plures habet, sed penitus omnes lignæas; præ-
ter *Counam*, ad *Crononis* seu *Nemini* littus sita,
collegio *Societatis IESU*, & Monasteriorum ce-
lebritate illustris; in qua *Germani* mercatores,

supe-

superiori ætate lateribus & lapidibus eleganter adificare cœperunt: nunc reliqui in colæ quoq? eodem studio tenentur, illosq? superare contendunt. Sed turba in humilibus casis habitat, ouæ ut plurimum ad lacus, rivos, & flumina sitæ sunt, stramentis aut affereulis intactæ: præter prædia domosq? nobilissimæ, quæ ampliores sunt & cultiores. Terram non ferro sed ligno proscindunt, quæ tamen non est arenosa, sed tenax & fertilis satis. Equos adeo parvos habent, ut vix credibile sit ad tantos labores eos posse sufficere, quibus foris in bello ad trahenda onera, domique in colendis agris utuntur. Episcopum habent *Romanæ obedientiæ*, qui, uti diximus, cum suo *Castellano* & *Capitaneo* ad *Senatum Regni* pertinet, & Cathedram suam atquè residentiam *Mednicæ* tenet.

L I V O N I A.

Ultimò, Regno Poloniæ accessit *Livonia* seu *Lieslandia*, regio amplissima, siliginisq? & frumenti perdives, pecoribus ac jumentis domesticis omnis generis maxime abundans (quæ omnia deinde fluviis *Duina* & *Nerva* ad portus maris, atquè inde in *Hollandiam*, *Scotiam* & *Angliam* transmittit) lacubus fluviisq? piscofis, & sylvis ad venationem idoneis referata: in quibus habet ursos, alces, vulpes, lynxes, marturos, castores, & omnis generis animalia, quæ ex *Moscovia* veniunt; Siquidem eam ab oriente contiguam sibi habet, & *Nerra* tantum flu-

viō ab illa separatur. A septentrione cum Sae-
cia regno & Finlandia Ducatu, per maris Bal-
ticī sinum viciniam gerit: ab occidente non-
nihil Prusia adhæret. A meridie vero Samo-
gitia & Lithuania jungitur. Extenditurquē in
longitudinem nonaginta milliaribus Germani-
cis, in latitudinem vero quinquaginta. Et
dividitur in octo territoria, Leilandiam videlicet,
Vikelandiam, Curlandiam, Semigaliam, Estlandia,
Virlandiam, Hariam, Gervandiamquē: quā singu-
la nunc bellis per tot annos s̄avientibus cum
Sueco atrocissime vastata sunt, & à diversis prin-
cipibus possidentur, hoc est à Mosco, Sueco, Da-
no, & Rege Poloniae, qui præcipuas ibi arces &
civitates possidet: habetquē in ea septem Sena-
tores ad Consilium regni generale pertinentes,
puta Palatinum, Castellatum, & Episcopum Ven-
densem, Palatinum & Castellatum Parnaviensem,
& Palatinum atquē Castellatum Derpatensem, ae
præterea vasallum non contempnendum, Du-
cem Curlandie & Semigaliae. Riga totius Pro-
vinciæ metropolis, quām fluvius Duina am-
plissimus, una cum arce alluit: urbs ipsa muro
firmissimo, propugnaculisquē & turribus den-
sis undique munita; item, vallo inexcluso, tri-
bus ordinibus tormentorum apto, fossisquē
duabus ex utraquē parte circumducta, & sti-
pitibus acutis circumsepta: Instrumentisquē
insuper bellicis, ac tormentis æneis, & com-
meatu copioso, tum militibus stipendiariis, pa-
cis & belli tempore bene provisa. Magnum
in ea est & celeberimum emporium: & quā-

vis duobus milliaribus distet à mari, nave stamen omnigenæ, facillime de mari sub ipsa urbis mœnia deveniunt & redeunt Ubi verò fluvius mari illabitur, & arx Dunamunda inex-pugnabilis, natura opportunitatequé loci, duobus à Riga milliaribus. In ea omnes naves ex ultra marinis regionibus venientes, merces suas indicare, teloniaque persolvere coguntur: iterumquè excutiuntur in Blokau, munitione sita medio loco inter Rigam & Dunamundam. Hæc igitur tam dives atquè potens urbs, diversas hæresium Sectas in se continens, moleste ferebat valde, quod piissimus Rex Societas Iesu Clericos illis dedisset, & Collegium pro instituenda juventute in urbe fieri jussisset. Similiter quoquè Pernavia, Derpati & Venda. Quare metuentes sibi, ne cura horum patrum, hæresis ipsorum extirparetur, tempore quò nos cum Turca bello gravissimo in Valachia, occupati fuimus, concitatis circumvicinis urbibus ad rebellionem, Suecum ad se cum exercitu evocarunt, & ut fautorē ac promotorē suæ religionis portis apertis admiserūt; unde nobis postea bellum cum ipso difficillimum, non in Livonia modō, verum etiam in Prussia, simili scelere hereticis urbibus eum ad se evocantibus per annos aliquot duravit.

INGENIA POLONORUM.

INGenia Polonorum sunt aperta & candida, ut què Joannes Boterus, in suis Relationibas inquit, falli, quā fallere magis apta, minimequè

proterua aut pertinacia, sed tractabilia & placa-
cida: unde imprimis exemplis commoventur.
Sunt autem *Principibus* & *Magistratibus* suis sa-
tis morigeri æque omnium provinciarum po-
puli, & ad comitatem, civilitatem, benignita-
tem, & hospitalitatem prompti, ita, ut igno-
tos & externos non modo libenter suscipiant
hos pitio, sed etiam invitent, & omni officio
prosequantur. Et non solum ad convictum ar-
què familiaritatem quorum libet faciles, veiū
etiam ad mores & imitationem eorum, cum
quibus vivunt, externorum præsertim, flexi-
biles. Teneram, æratulam litteris addiscendis
impendunt, ut *vernacula* & *Latina* lingua le-
gere & scribere sciant: unde ne in medio qui-
dem *Latio* tam multos reperias, cum quibus
latine loqui possis, & ubi tam in *Cancellariâ*
Principis, quam in curiis *Parlementorum*, infe-
riorumquè omnium judicum subselliis causas
decisas & munimenta lingua Latina descripta
videas. Adultiores, si plebeii sunt, agrorum
cultivationi, opifico, aut mercaturæ lese addi-
cunt: nobiles vero, militiae, sacerdotio,
& ministeriis opulentiorum. Utrique autem li-
benter peregrinantur, & earum gentium lin-
guas ad quas perveniant, cupide & facile di-
scunt. Sunt enim docilia hominum ingenia, &
valent quounque intenduntur: sed tamen a-
lienis inventis perdiscendis ea magis accomo-
dant, quam ut novi aliquid ipsi excogitent,
& excellere magnopere ulla re studeant. Ni-
hilominus non defuere nobis insignes *Mathe-
matici*,

themati ci, Astrologi, Dia lectici, Oratores, Poëtae,
Philosophi; tum Medici, Juris consulti atque Theolog i, qui & Re publicam & Ecclesiam, inge nio suo atque scriptis illustrarunt. Ac super sunt etiamnum clara patriæ suæ lumina, quo rum monumenta quanquam nondum in hac prodierunt, laude tamen quam merentur non carebunt.

In opificiis attamen nostrates minus elabo rant, sed extemis plerisque opificibus antiqui tus usi sunt, & utuntur etiam nunc non paucis.

Rem porro familiarem diligentius curare, non ita pridem occœpimus, idque ab extrane is, passim quæstus causa ad nos concurrentibus, concitati; unde velut invidia quadam, parandis divitiis & avaritiæ totes jam nos ita dedimus, ut quod olim Senatoris filiæ centum marcarum dos fuerat, nunc simplicis alicujus nobilis filiæ (quinimo & mercatoris jam) ceni um millium florenorum dos esse solet.

Et non modo præstantiores genere, exoti cis pannis & pellibus utuntur, verum etiam inferiores & plebeii serico, purpura, & auro vesiuntur: passimque jam equos argento exornari, in vasis argenteis comedere, argento al taria etiam in villis & pagis onerare, argento que, auro, margaritis & gemmis vestiri mos inolevit, nec relata aliud nisi ut aurum & argentum comedamus; Cum majores nostri satis haberent, si ex agris & prædiis suis honeste cum familia viverent, non luxum extero rum aut splendorem consecrarentur: Unde litium nunc

nunc origo & civium assiduæ discordiæ. Nec rei militaris tanta cura, quam pra superioribus seculis existit, cum quisquæ privatum commodum sectetur, & cupiditate ductus lucrum non gloriam aut famam bonam quærat. Existere tamen semper, & etiam nostra hac ætate, multi virtute bellica præstantes viri (de quibus sigillatim, prout & de viris eruditis, scripsimus) ut *Moschoviticis, Livonicis, Tartaricis, Turcicisque expeditionibus*, atq; hoc ultimo bello *Prusico*, videre licuit. Nec emarcuit vulgo in *Poloniis* vigor ille animorum, laudisque bellicæ studium, si modo virtuti sua præmia non deessent.

N O B I L I T A S

P R Ä E R O G A T I V A.

POpulus *Polonus* in equestrem ordinem sive Nobilitatem, atquæ plebem distinguitur primo; deinde in Ecclesiasticum & secularem statum. Nobilitas ad regimen atquæ defensione patriæ segregata, plebs ad agriculturam, mercaturam, & opificia: ex utrisq; autem ad collendum DEUM sacerdotes fiunt. Nobiles antiquitus vocabuntur milites, nunc communissime dicuntur Equites, ab equestri militia, cui sunt obnoxii. Habentquæ multas & magnas prærogativas, quæ partim Regum & principum munificentia firmatae sunt, partim moribus & institutis invaluere. Censenturquæ iij tantum nobilis esse, quorum majores virtutis ergo in eum ordinem allecti, gentilitio signo

signo donati sunt: aut qui nunc ipsi hoc meruere virtute sua, & publico Ordinum Regni consensu, militiae à principe sunt adscripti. Præstabilius tamen habetur, nobilem natum esse, quam factum. Nasci autem patre simul & matre nobilibus oportet, legitimo conjunctis matrimonio; quia nothi nobilibus quamvis & illustribus orti, non censemur in familiis, neq; nobilitatis prærogativis fruuntur. Porro amittitur nobilitas his duobus modis, Principis decreto nimirum, ob admissum dedecus, & atrox aliquod facinus, & sordidi quæstus cupiditate; si quis videlicet desertis militiæ & agriculturæ studijs, mercaturam amplectatur, aut cauponationem arremve aliquam mechanicam exerceat. Est autem pari dignatione omnis Polonica nobilitas: nec ullum patritiorum, Comitumque, aut Ducum discriminem; omnes jure æquali & libertate gaudent: omnes una simul Regem sibi eligunt, leges in Comitiis per suos Tribunos santiunt, bella vicinis indicunt, fœdera cum illis statuunt, tributa imponunt, cundendæ pecuniæ modum præscribunt, & omnē penitus Reipub: administrationem in manibus ipsi habent. Rex tantum cum Senatu judiciis & deliberationibus præsidet, & quæ illi conluserint moderatur, & sua autoritate pondus addit, nomenquè tabulis & titulum Regium præscribit. Item, honores & beneficia distribuit, magistratus creat, & bonos præmiis pro libitu, malos verò pœnis, nonnisi cum scitu omnium Ordinum regni afficit; ne forte, si ipse vitæ
&

& necis iura teneret, ad tyrranidem prolabetur. Unde neminem è nobilitate captivare potest, etiam in crimen perduellionis, nisi jure convictum: nec captum capite plecti, nisi sententiis *Senotorum* rogatis; qui itidem sunt ex nobilitate delecti, & paribus prærogativis cū illis vivunt. Quare multos ex humili loco ac tenui fortuna videbis, non modo ad mediocres, verùm etiam ad summos nonnunquam honores, amplissimasquè facultates & opes, *Regum* beneficentia, ob virtutem proiectos, paucos autem ob scelerum atrocitatem ab illis punitos: quod à nobilitate maxima semper honestatis ratio habeatur, etsi in summa paupertate fraudem facere, promissum fallere, pejerare, mentiri, probrosum & infame est: & si quid ejuscemodi in proprii loco cuiquam obiiciatur, præsertim ab ejusdem ordinis viro, non tam legibus & magistratum judicio, quæ ferro manuque vindicatur. Cum autem *Rex* causas & actiones nobilium, per appellaciones ad judicium suum devolutas, expedire ob occupationes, quæ illi semper maximæ, non usquequaquè potuisset, consultum illi esse volentes justitiæ & rebus suis, eam judiciorum formam, non ita pridem adinvenerunt, quæ alibi *Parlamentorum* est, apud nos *Tribunal* appellatur: quo singulis annis, ex singulis provinciis, omnium consensu viri è nobilitate præcipua eliguntur, & ad loca jam perpetuo destinata mittuntur, ut causarum differentias secundum leges & statuta decidant. Quod cum sit

si ultimæ instantiæ, provocatio ab eo non datur, nisi ex paritate sententiarum causa aliqua remittatur ad Comitia: *Regi & Senatui* discussienda atque determinanda: Cum extra Comitia, *Rex* fisci tantum causas cognoscere potest, aut differentias inter tenutarios in bonis suis regalibus: tum quoquè civitatum, oppidorumquè Regni controversias, quæ jure *Saxonico* utuntur. Quod si *Rex* quandoquè ab officio suo deflecteret, & vel in judiciis, vel in aliis rebus ac modis, publicas libertates suorum opprimere aspiraret, autoritate *Senatoria*, qui ad hoc attentandum juramento sunt obligati, & per vices in Regia manere tenentur, facile prohibetur: sèpiusquè illi acerrime sententias dicunt, cum de Repub: deliberant, & *Regem* imprudentius regnantem objurgant, atque sic uno consensu sanctissima majorum instituta & communis patriæ charissimas leges, ad extremum vitæ defendunt.

LEGES & STATUTA.

LLeges olim Poloni scriptas nullas habuere, sed ab origine imperii, usque ad *Casimiri Magni* tempora, jus omne in Principiis arbitrio erat *Licetq;* ante ejus tempora, & Christiani jam per longam ætatem fuissent, & literarum scientias optime callerent, ut passim in *Senatu & Magistris* tam secularibus quam Spiritualibus reperiuntur, Doctores legum & artium magistri, prout in veteribus monumentis cuiquè videre licet: Nisiquam tamen lex aliqua

aut statutum Principis scripto promulgabatur,
sed moribus tantum & consuetudinibus anti-
quis regnum administrabatur: lites vero & cau-
se privatorum, arbitrio bonorum virorum
determinabantur, qui Principis iussu, provin-
ciarum judices erant. *Casimirus* itaque *Tertius*,
ob prudentem Regni administrationem, *Ma-
gnus* cognominatus, primus ipse & nobilibus
leges certas scriptas dedit: & urbicæ plebi ju-
ra à vicinis *Saxonibus* accipere ex facili per-
misit, quod assiduis supplicationibus *Germa-
norum*, qui passim tum in *Poloniam* habitatum
lucri causa veniebant sollicitaretur, ut similem
patriæ suæ urbium administrationem haberent,
& inter *Sarmatas* jurium ignaros, *Consulum* &
Advocatorum honore, advenæ eminerent. At-
quæ hinc mos invaluit, ut omnes *Poloniae* civi-
tates, in hodiernum jure *Saxonico* (quod vul-
go *Magdeburgense* vocatur, quia ex illa metro-
poli tum *Saxonie* urbe fuit allatum) tum ple-
biscitis quælibet propriis, & *Constitutionibus Re-
giis*, utantur. Nobiles autem, tam ad regimen
politicum, quam ad privatorum causas deter-
minandas, jus peculiare suum habent: partim à
Regibus superioribus, qui post *Casimirum Ma-
gnum* usque ad ætatem *Sigismundi Augusti* in-
clusive regnarunt, vigore legis traditum; quod
volumine singulati à viris doctis complexum,
Statutum Regni vocatur: partim quod recentiori-
bus & nostris jam temporibus, ipsimet sibi
in Comitiis publicis, approbantibus tamen *Re-
gis* cum *Senatu*, conscripserant, & vocantur

Con-

Constitutiones. Quæ pro rei & temporis exigentia, sèpius immutantur, abrogantur, aut reassumuntur, omnes ex æquo provincias regni obligando, licet nonnullæ jura sua pragmatica habeant; præsertim *Litvania* & *Votynia*, quæ in decisionibus causarum propria statuta sua observant: tum *Prussia* quoq; *Ducalis* juxta ac *Regia*, quæ omnis fermè jure municipali utitur, quod vulgo *Culmense* vocatur; tribus civitatibus exceptis, *Elbinga*, *Brunsviga* & *Frauburgo*, quæ *jus Lubecense* amplexæ sunt.

REGIMENTUM POLITICUM.

Poloniæ regimen est compositum de tribus pri-
mis & simplicibus Rerum pub: formis, quæ
vel unius, vel paucorum imperio, vel multorum
omniumve quadam æquabilitate juris conti-
netur. Habemus siquidem *Regem*, non succe-
sione, sed electione creatum, qui est absolutus
executor legum in Comitiis factarum. Habe-
mus *Senatum*, è præcipua nobilitate selectum
& ad custodiam earundem legum deputatum.
Habemus *Municipales Nuncios* liberis unius cu-
jusquè provinciæ suffragiis electos, & ad sta-
tuendas in Comitiis leges, velut *Tribunos* ali-
quos designatos, qui & Regis potentiam, & Se-
natus nimiam autoritatem restringunt.

Et sic unanimi omnium studio, certis sane
iisque angustis finibus, regia potestas, in sa-
cruum & equestrem ordinem, & utriquè subie-
ctus sc: 4tum. E Etos

Etos homines, atquè bona, circumscripta est.
 Ac in sacerdotes quidem, jam inde ab initio
 suscepit religionis Christianæ, Rex nihil pror-
 sus juris habet. De equitis verò capite & fa-
 ma, non nisi in comitiis cum Senatu, judicat:
 certis aliquot causis exceptis. Senatu verò &
 Tribunib: inconsultis, nequè bellum cuiquam
 facit, uti supra, diximus, neq; fœdus publice
 cum quoquām icit, neque tributa, vectigalia
 ac telonia nova instituit, neq; leges novas scri-
 bit, aut monetam signat, neque alienat quic-
 quam de bonis regni, neque transscribit quem-
 quam in ordinem equestrem, neque rem ul-
 lam majorem ad Rempub: pertinentem statu-
 it aut facit. Bene autem ipse Episcopos & Ab-
 bates nominat, Palatinos, & Castellanos, Marschal-
 cos, Cancellarios, Thesaurarios, Ducesquè militia
 creat, redditus coronæ dispensat, & præfectu-
 ras distribuit, Comitia indicit, magistratusq;
 omnes & judices eligit. Denique universos
 Reipub: honores, solus prout illi placet & lu-
 bat confert: habetquè in manu omnes modos
 remunerandi, beneficioquè afficiendi quoscū-
 què voluerit.

RELIGIO.

Christianam religionem Polona gens, abjecta
 semel impio dæmonum cultu, septingentis
 circiter jam annis constanter retinet, religio
 seq; colit, hæreticarum novationum insolentia
 & impatiens, avorum nostrorum xtate, quan-
 do

do Hussus & Viclesus virus suum in Boemia diffundebant. Sed postquam Lutherus, cum aliis suæ farinæ hominibus, patrum nostrum memoria, per totam Germaniam zizania dissemnavisset, quæ nobis vicina est, & commercia fere quotidiana nobiscum habet; prætextu seu verius abusu libertatis, nescio quæ non pestes Poloniam invaserant, infecerantquæ mentes hominum nostrorum, ut per annos complures diversi diversa de religione sentirent, & quisquæ se judicem & interpretem scripturarum putaret. Sed nunc iterum DEO bono favente, in toto Regno Poloniae religio Catholica præcipua est: nec in Senatum admitti, aut ad minora subsellia vocari quisquam potest, nisi Romanæ professionis. Et majores nostri, tantæ pietatis statim à recepta fide fuerunt, ut Ecclesiarū Antistites in Senatu locū, eumq; primū habere voluerint, ut omnibus consiliis adhibiti præsentes, diligenter pro suo munere animadverterent, ne quid in legibus, aut moribus populi contra Ecclesiæ sancta peccaretur. Eandemquæ ob causam etiamnum Tribunalicis judiciis seu parlamentis, minoris Ordinis myrias, è singulis Cathedralium Capitulorū Collegiis, piissimi Reges interesse jusserunt, sanctioribusque curis Regni & scripturis, prisco more, vel maxime tum, cùm pertinacissimi hæretici, Antistites è Senatu elicere conarentur, cùm maxima potestate præfecerunt, ita ut & Cancellarii & Pro-Cancellarii munus, alter-

natis vicibus penes Episcopos maneret. Major-
què Secretarius Regni semper ex Ecclesiasticis
esset; frustra reclamantibus adversariis fidei,
qui sub extremam ratatem Sigismundi Augusti
Regis sapientissimi, & potissimum interregno-
rum tempore nimium invaluerant: Ceterum
diligenti vigilancia sanctissimorum Praefulum,
sapientiumq; Regum (studio maximè vero pi-
etate Divi Sigismundi III.) vix non omnes jam
eradicati fuerunt. Verum Greco-nici ritus ho-
mines, in *Russia & Lithuania*, passim legibus an-
tiquis tollerantur, sicut & Armeni: partim Pô-
tifici Romano per obedientiam subjecti, par-
tim non; qui Episcopos suos, & complures Ab-
bates habent: & ritibus atquè institutis Eccle-
siasticis magis, quam dogmatibus religionis à
nobis dissentunt. Sunt quoquè & Hebrei pa-
sim in toto regno, & Scythæ Mahometani in Li-
thuania & Volbynia, qui suos quoq; ritus & su-
perstitiones habent; sed qui neminem à fide
Catholica avocant, aut malo suo exemplo in-
ficiunt, ut assolent Hæretici. Fides igitur Ca-
tholica in toto Regno præcipua habetur, ma-
gnusquè ut par est, omnibus sacerdotibus ho-
nor habetur, solo sacerdotii nomine: & omnes
Romanum Pontificem, ut summæ sedis Epi-
scopum, ut omnium Episcoporum patrem, ut
universalis Ecclesiæ caput, ut Apostolicum re-
verenter agnoscunt.

De mappa Geographica Imperii Germanici.

1. *Quis hujus situs? qui termini?*

Meditullum ferme Europæ tenet, atque ad Septentrionem Mari Germanico, & Baltico: ad ortum Hungariâ, & Poloniâ: ad Austrum Italiam, & Helvetiâ: ad occasum Galliâ, & Belgio terminatur.

2. *Quæ Germaniæ magnitudo?*

Ab occasu ortum versùs ad ducenta; à septentrione meridiem versùs ad centum quinquaginta; toto verò ambitu suo ad sexcenta milia Germanica complecti dicitur.

3. *Qui præcipui Germaniæ fluvii?*

Hi quatuor; Danubius, Rhenus, Albis, & Odera, sive Viadrus. 1. Danubius omnium Europæ maximus, oritur in arce Doneschingensi Fürstenbergicæ ditionis, indeq; Ulmam (ubi Illerâ amne auctus lintrum patiens est) Dilin-gam, Donawerdam, Neoburgum, Ingolstadi-um, Ratisbonam, Straubingam, Passavium, Lincium, Viennam, &c. præterfluens, amplius sexaginta flaviis celebrioribus receptis, in Pontum Euxinum se exonerat. 2. Rhenus in monte Adula sive S. Gothardi binis fontibus, quorum Borealior Rhenus anterior. Australior Rhenus posterior nuncupatur, scaturiens, per lacum Acronium, qui & Constantiensis, Brigan-tinus, & Pedamicus appellatur, suum profe-

quens cursum, Scaphusiam, à qua hand procul absunt cataractæ Rheni majores, & Laufsenburgum, ubi cataractæ minores, Basileam, Brisacum, Argentoratum, Spiram, Wormatiā, Moguntiam, Coloniam, &c. præterlabitur, donec in Belgio in alia atquè alia divisus cornua inter arenarum tandem cumulos absorbetur.

3. Albis in Bohemiæ, & Silesiæ limitibus na-scens, Dresdam, Misenam, Wittembergam, Magdeburgum, & Hamburgum præterfluit, ac demum vastissimo Ostio in Oceanum Germanicum se effundit. 4. Odera in Silesiæ, & Moraviæ confinibus ortus Silesiam, & Marchiam Brandenburgicam rigat, inq; Pomerania citeriore in aquarium simum, five lacum diffusus, tribus Ostiis mari miscetur Baltico.

4. *Quæ porrò terra indoles?*

Frumento, vino, pascuis, pecoribus, feris, leguminibus, arborum fructibus omnis generis: metallis item & mineralibus, rebusquè cæteris ad vitam non commodè tantum, sed delicate quoq; ducendam abundat.

5. *Qui Germanorum mores?*

Ad artes, & scientias omnes apprimè sunt idonei, utpote ad quas nec ingenium ipsis, nec industria deest. Typographiam, Chalcographiam, pulverem nitratum, bombardas, alia què plurima Germani invenere. Fortitudine porrò ac virtute bellica ità semper prestabant, ut idcirco Germani, quasi prorsus viri, & Allemani, omnes viri fuerint cognominati. Admirationi olim omnibus erat adolescentum continentia,

tinentia, conjugatorum fides thori inviolabilis, candor, fidelitas, sinceritasq; summa, & immota præcipue in Orthodoxa Religione constantia. Sed sidem propè superat Germanorum in fundandis dotandisq; Templis, Monasteriis, Sacerdotiis, Xenodochiis, aliisq; pietatis monumentis liberalitas, & munificentia, quàm vel saxa ipsa hodieq; loquuntur. At verò laudes has plurimùm obscuravit cùm lucretiosissima illa tot millium Germanorum ab avita fide, religioneq; Orthodoxa defectio; tum inconsultū prorsus peregrinas uti vestes, ità & mores imitandi studium. Unde aliarum nationum simii haud injuriā appellari solent, qui utinam earundem potius virtutes, ac prærogatiyas, quàm vitia, & abusus æmulari stude-rent.

6. *Quæ in Imperio Germanico regiminis formæ?*
Monarchia, Aristocratiæ permixta.

7. *Quæ ibidem Religio?*

Fuit hæc inter præcipua inclytæ Germaniæ decora, quod jam indè à tempore illo, ex quo nomen dare cœpit Religioni Catholicæ, constat à verè Germaniâ in eadem semper permanseris immota, fidei ac labii unius, quo ad Lutherus impia novarum rerum molitione confusione plūs quàm Babyloniam, & chaos horrendum invexit. Unde factum, ut in luctuosissima alia rerum omnium conversione, ac perturbatione secta queque Lutherana, & Calviniana pluribus in locis Religionem Catholicam antiquissima sua statione, quàm per tot sæcula tenuit, dejecerit.

72

8. Qui Ordines, Statusq;e Imperii Re-
mo-Germanici?

1. Imperator tanquam Caput. 2. Electo-
res Sacri & Profani. 3. Archiepiscopi, & E-
piscopi. 4. Ordinum Magistri. 5. Duces
ac Principes laici. 6. Principes Abbates, &
Præpositi. 7. Abbates, & Antistites non Prin-
cipes. 8. Imperii Comites. 9. Equites, &
Nobiles. 10. Urbes Imperiales.

9. Quæ Imperii Germanici divisio?

Hoc Maximilianus I. An: 1512. divisit in
decem, ut vocant, Circulos, quorum tres: Au-
striacus nempe, Bavanicus, & Suevicus Da-
nubio; tres: Rhenanus nimirum Superior, &
Inferior, ac Westphalicus Rheno; tres itèm:
Franconicus, Saxoniz Superior, & Inferior
Mœno, Albi, & Oderâ fermè circumscribun-
tur. Circulum Burgundicum, qui Burgundiæ
antehac Comitatum, à Gallis postea occupa-
tum, & Belgii Provincias tum Batavorum de-
fectione, tum armis Gallicis ab Imperio ma-
gnam partem avulsas, complectebatur, silentio
prætermittimus. Circuli hujus Director erat
Hispaniæ Rex.

§. III.

De magna Peninsula Scandia, sive
Scandinavia.

Quæ hæc Europæ pars?

Extrema Septentrionem versùs, Sueciam, &
Norwegiam complectens. Nos Daniam quo-
quæ

quæ adjungimus, utpote conterminam, & eisdem, cui Norwegia, Domino subjectam.

S U E C I A.

1. Qui Sueciæ limites?

Ad Septentrionem Lappiâ Norwegicâ, ad Ortum Moscoviam, ad Austrum Mari Baltico, & Curlandiâ, ad Occasum Norwegiâ clauditur.

2. Quæ aquæ?

Mare Balticum, sinusq; Bothnicus, & Finnius, cum multis lacubus locisq; paludosis.

3. Quæ aura?

Perfrigida; attamen, in parte præsertim Australi, ubi pauciores sunt paludes, pura, opidoquæ salubris, ita ut non raro incolæ vita ultra centum annos producant. Pars porro Septentrionalior ob crebras paludes insalubris est.

4. Quæ soli fertilitas?

Id de Europa universa generatim dicendum, regiones Boreales eò minus esse frugiferas, quod proprius ad Polum accedunt; contrà quod longius inde recedunt, eò esse fertiliores. Superior igitur Sueciæ tractus cum ob frigoris inclem tam, tum ob frequentes paludes sterilis admodum est. Australior verò, non obstante sex mensium peracri hyeme, tritico, pascuis, sylvis, cervis, alcibus, mustelis alpinis, &c. abundat. Nec usquam æris venas oppulentiores reperias.

5. Quæ præcipuae Sueciæ partes?

1. Gothia. 2. Suecia propriè dicta. 3. Lap-

E 5 pia

pia Suecia. 4. Finnia. Ingria porrè, & Livonia ditionis hodie sunt Molcovicæ.

6. *Quæ Regni Metropolis?*

Holmia, quæ multis è Mari prominentibus scopulis cingitur.

7. *Qui Suecorum mores?*

Sunt frigoris, Indiæ, laboris patientes, robusti, bellicosi; imò & truculenti. In quod maximo suo damno experta est Germania nostra, centum abhinc annis, quando in patriæ Religionisquæ Orthodoxæ excidium Sueci, à Germanis heterodoxis evocati, immanitate plūs quam barbara fæxiere in Catholicos

8. *Quæ regiminis forma in Suecia?*

Olim nihil gravioris momenti licebat Regi suscipere, quin priùs quatuor regni ordines, nempe Ecclesiasticorum, Nobilium, Ci-vium, & Rusticorum in consilium, adhiberet, quoad anno 1680. Carolo XI. suprema ab iisdem potestas est concessa; quā tamen à Caroli XII. obliuī Ultica Eleonora, Regis defuncti soror, cum Friderico Hasso. Casselano, thori regnique consorte, se denuo abdicavit.

9. *Quæ ibidem Religio?*

Lutheri ubique doctrina, velut Evangelium, recepta est.

N O R V E G I A.

1. *Qui regni hujus termini?*

Ad Septentrionem, & Occidentem Oceanus Germanicus, ad Meridiem finus Scagensis, seu Danicus, ad Ortum perpetuus montis tractus, quæ à Suecia sejungitur.

Occidentem versus in Oceano Germanico est vortex sive Euripus omnium maximus (vulgo Mál-Strom) qui naves oneraria, & vicina quæquè absorbet.

Regio hæc ob desetta, & inhospita tesqua, horridaq; niontum altissimorum juga partem potissimum aspera est, & inculta; frugum tamen sat ferax, ubi solùm culturæ patiens est. Arbores ibi prægrandes, malis navibusq; fabricandis aptissimæ; æris item, magnetis, pisces, pellium, ac piscium, asellorum præcipue marinorum, qui in vicino Mari capiuntur, magna copia.

Sex complectitur Provincias. 1. Bahusiam, quæ Suecorum est. 2. Aggerhusiam. 3. Bergensem, ubi Berga Metropolis, Regni Præfecti sedes. 4. Stavangriam. 5. Nidrosiam. 6. Wardhusiam.

Gens est rudis; in arte tamen fabrili probè exercitata, algoris, inediæ, ac laboris tolerans, piscatuquè & venatione ut plurimum vivitans.

Et hi Lutheri placita, tanquam dogmata Evangelica, amplectuntur.

Hi triplicijs sunt generis. 1. Qui ad Boream sunt remotissimi, Daniæ Regi parent. 2. Qui ad

ad Ortum habitant, sub Moscorum sunt imperio. 3. Reliqui, iisque potiores sinum Bothniicum versus, Sueciæ Regi subsunt: genus hominum barbarum, sylvestre, superstiosum, ac veneficiis infame, qui ventos navigaturis vendere dicuntur. Equorum loco rangiferos, cervis haud multum absimiles, vehiculis jungunt, seu trahis, quibus brevissimo temporis spatio maxima conficiunt itinera.

D A N I A.

1. Quæ Règni hujus confinia?

Ad Septentrionem, & Occidentem Mare Germanicum, ad Orientem sinus Scagensis, & Mare Balticum, ad Austrum Holsatia.

2. Quæ aquæ?

Præ cæteris memorandus sinus Scagnensis (aliis Codanus, aliis Danicus, Juriam inter & Sueciam ac Daniæ insulas) ex quo triplex in Mare Balticum transitus, nempe 1. per fretum Balticum minus Jutiam inter & Finniā. 2. per fretum Balticum majus Fioniam inter & Seelandiam. 3. per fretum Sundicum (inter Helsingam Scaniæ, & Croneburgum Seelandiæ urbem) tam angustum, ut tormentis utrinquè incessi possint navigia, quæ hic vela demittere, & constitutum à Daniæ Rege portorium pendere coguntur.

3. Quod cæli solique ingenium?

Aura perfrigida est; terra frumento, paucuis, equis ferisquè abundat.

4. Quæ Danie Provinciæ?

1. Jutia peninsula, olim Cimbrica Chersonesus. 2. Seelandia, & Finnia Insulæ majores, cum multis aliis minoribus.

5. Quæ Regni Metropolis?

Hafnia in insula Seelandia, ubi portus insignis.

6. Qui Danorum mores?

Navigationibus etiam remotis jam olim a-sueti, mercimoniis præcipue dant operam, ad scientias & quæ atq; arma tractanda idonei.

7. Quod Regimen?

Monarchicum.

8. Quæ Religio?

Verâ Evangelii doctrinâ repudiata, Lutherio adhæsere, non paucis tamen Catholicorum cærenoniis retentis.

§. IV.

M O S C O V I A.

1. Qui Moscoviae fines?

Ad Septentrionem Mare habet glaciale, ad Occidentem Lappiam Norvegicam, Poloniam, & Sueciam, ad Austrum Tartariam minorem, Circassiam, Mare nigrum, & Caspium, ad Orientem Tartariam majorem, sive Asiaticam.

2. Quæ aquæ?

Fluvii Volga, Obius, Tanaïs, Dvina, &c. Lacus Ladoga longus 36. latus 20. millaria Germanica, & Lacus Onega, qui longitudine 50. latitudine 18. millaria complecti dicitur.

3. Quæ

3. Quæ terræ indoles?

Regio hæc spatiis ingentibus diffusa in mediterraneis ferè plana est; ad oras verò maritimas in montes assurgit altissimo, plena paesim sylvis, lacubus, & majoribus fluminibus, quorum aquæ ingenti labore sumptuq; at non minore operæ pretio compendioq; per factios alveos sive *Canales* jungi nuper, committique cœpere, ut indè in Maræ Balticum, & Caspium, Pontumquè Euxinum navibus liber pateat accessus. Aura potiorem anni partem frigidissima est, quam æstas subinde excipit tā fervida, ut serant alicubi ineunte Junio, Julio exeunte metant. Feris sylvæ abundant. Loca deserta non pauca, in Siberia præsertim, ubi prætiosæ murium Ponticorum, & Mustelarum Scythicarum pelles, quas ut integras servent, bestiolas illas telis obtusis, inq; nasum ferè directis, dejiciunt ex arboribus.

4. Quæ Moscovia partes?

Quatuor præcipuæ 1. Russia Occidentalis. 2. Russia Orientalis. 3. Tartaria Moscovitica. 4. Lappia Moscovitica, quibus aliæ multæ Provinciæ nuper Suecis ereptæ accessere, nempe Livonia, Ingria, Carelia pars, ubi mediis in aquis Sinus Finnici ad Nievæ ostium An: 1703. ædificari cœpta est urbs longè munitissima Petersburgum, ut taceam urbes regionesquè alias Persico bello partas.

5. Quæ Metropolis?

Moscua, quæ omnium Europæ urbium amplissima esse perhibetur ad Moscum amnem.

6. Quæ

6. Quæ incolarum mores?

Gens hæc rudes omnino erat, barbara, & inculta, quoad Petrus I post varias Europæ regiones peragratas bonarum artium disciplinas, cumquè his mores pariter cultiores politiores quæ hasce in terras cœpit invehere.

7. Quæ ibidem regiminis forma?

Imperiola prorsus ac despotica; nam subiecti omnes perinde habentur atquæ mancipia, quorum & bona omnia, & vita ipsa è Czari pender arbitrio. Nequæ plebii solùm, sed & optimates ob lævia sæpe delicta si non morte, fustuario certè multari solent.

8. Quæ Moscorum religio?

Hic cum Græcis Schismaticis fermè conveniunt.

§. V.

TURCIA EUROPÆA.

1. Quos hæc habet terminos?

Ad Septentrionem Poloniā, & Hungariam; ad Ortum Pontum Euxinum; ad Austrum Mediterraneanum, ad Occasum Mare Adriaticum.

2. Quæ precipua ejusdem partes?

1. Bulgaria, Bessarabia, Thracia, sive Romana, Græciaque universa, quæ uno omnes nomine Romelia appellantur, atquæ à supremo Præfecto Beglerbeg dicto, cuius sedes urbs Sophia Bulgariæ Metropolis, administrantur. 2. Bosniæ, Croatiæ, Dalmatiæ, & Serviæ pars.

3. In-

3. Insulæ Creta, sive *Candia*, centum olim urbibus frequens, & Eubœa vulgo *Negroponte*, cum aliis Archipelagi Insulis, quarum plerique nova hodie nomina indidere. Has inter est Insula Pathmos, sive *Palmoſa*, ubi S. Johannes Apocalypsin scripsit.

3. Quæ Imperatoris Turcici sedes?

Adrianopolis primùm, donec sedes regia Constantinopolim (Turcæ Stambol vocant) Anno 1453. à Mahomete II. captam est translata.

4. Quæ Tarcarum ingenia?

Gens hæc atrox, truculenta, & barbara, ad regnum, bonarumquæ artium excidium natata, non propria virtute, sed Principum Europæorum dissidiis, gravissimisquæ Pseudochristianorum præcipue ipsis adeo Turcis pejorum, flagitiis ad tantum dominationis fastigium esse grassata.

5. Quæ Tarcarum religio?

Nefariis omnes impii Mahometis superstitionibus sunt dediti, quibus immixtis Schismati Græci, Deo & Ecclesiæ rebelles, miseram serviunt servitatem.

6. Quæ celebriores antiquæ Græcia Provinciæ?

1. Macedonia, ubi Thessalonica, hodie *Salonichi*.
2. Albania, sive *Arnaut*.
3. Epirus.
4. Ætolia, ubi Actium promontorium.
5. Achaja, nunc *Livadia*, ubi olim Athenæ urbs Academia toto orbe celeberrima, mons Parnassus, aliaq[ue] antiquitatis monumenta.
6. Thesalia,

salia, sive Janua, ubi Campi Pharsalici, amoenissima Tempe, mons Olympus, &c. 7. Peloponnesus, sive Morea, ubi Corinthus, Sparta, &c. fuerat.

7. *Quis Græcia hodierna status?*

Nobilissima hæc regio, omni antehac discipularum genere longè excultissima, sedes nunc est ignorantiarum, meraquè barbaries.

8. *Quæ terra fertilitas?*

Hæc aliæq; Turcicæ ditionis Provinciæ erant olim cultissimæ, rerumq; omnium affluentia refertissimæ; quæ tamen hodie ob incolarum, vel inscitiam, vel inertiam magnam partem neglectæ jacent.

§. VI.

B R I T A N N I A

1. *Qui hujus situs?*

Undique Mari cingitur, ad Septentrionem Caledonio, ad Occasum Hibernico, ad Austrum Britannico, ad Ortum Germanico, ubi Batavi magnum quotannis quæstum ex halecum captura faciunt.

2. *Quæ Britanniæ divisio?*

Insula hæc, omnium Europæ maxima, Angliae, & Scotiæ regna complectitur, & Britannia magna appellatur. Huic Occidentem versus adjacet Hibernia, quæ cum pluribus aliis insulis minoribus Britanniæ Regi subiecta est.

3. *Qui fluvii præcipui?*

In Anglia Tamesis, Tavus in Scotia, ubi Opusc. 4 cum. F qua-

quatuor magna æstuaria, quæ Scotti Fyrth vocant, in Hibernia Senus.

4. *Quæ urbes primariae?*

Angliæ Londinum, Scotiæ Edenburgum, Hiberniæ Dublinum.

5. *Quæ cœli affectio solique natura?*

In Anglia aura humidior, crassiorque, temperata tamen. Terra ut ut fertilissima, vinum tamen non profert. Lana, stannum, & equi Anglici præ reliquis commendantur. Asperioris, & cœli, & soli est Scotia; unde minor frugum, maxima vero piscium, halecum præcipue ac salmonum copia. In Hibernia ob crebros lacus, & paludes aër gravior, minusque salubris est; prata tamen pecoribus, lacus piscibus, maxime salmonibus, abundant.

6. *Quis incolarum genius?*

Hi quamdiu religioni veræ adhæserant, miris passim laudibus efferebantur; at postquam ab ea defecrē, toti patiter à se ipsis degenerarunt. Adeò nempe si non unica, optima certè morum magistra religio est Orthodoxa, quæ si exulare cogitur, vera pariter virtus, honestas, politia, &c. exulet, necesse est. Quod si populo hujusmodi fœdifrago veræque religionis desertori ferociores insuper animi impetus natura indidit, quid, nisi casus tragicos, turbulentia, dira, funesta quæque expectes?

7. *Quæ regiminis forma?*

Monarchia, cum Aristocratica, & Democratica permista.

8. *Qui*

8. Quæ ibidem religio?

Catholica tantopere olim floruit, ut multæ
Europæ Provinciæ, ac nostra præcipuè Germania
primos Orthodoxæ Fidei Magistros, & A-
postolos Britanniæ deberet. At verò post hor-
rendum illud schisma ab Henrico VIII Eccle-
siæ DEI propugnatore primùm strenuò, dein
hoste infensissimo introductum, merum diver-
sarum sectarum chaos hodieque lugentes con-
spicimus.

9. Quis antiquæ Britanniæ status?

Hæc Albion primùm, tum à Romanis victo-
ribus Britannia appellata est. Præsidiis exin-
de Romanis ad Galliam defendendam avoca-
tis, Britanni Anglos, Saxonum Coloniam, cō-
tra vicinorum hostium incursionses in subsidi-
um advocârunt, à quibus strenuè primùm ad-
juti, dein contra fidem datam patriâ pulsi, par-
tim in extremum Galliæ angulum sedem no-
menq; transtulere, partim in montes Cambriæ
(Walliam hodie vocant) se recepere, retenta
in hanc usquè diem antiquæ Britanniæ lingua.
Britannia subinde à novis incolis Anglis An-
glia vocari cœpta est.

§. VII.

ITALIA.

I. Qui ejus termini?

Italia, ocreæ figuram referens, Septentrio-
nem versùs à Germania, Helvetia, & Gallia,
Alpibus submovertur; cætera verò mediterra-
neo undiq; Mari cingitur.

84 ()

2. *Qui fluvii præcipui?*

Padus, quem Poëtæ Eridanum vocant, Tiberis, & Athesis.

3. *Quæ terra fertilitas?*

Tanta, ut Europæ Paradisus appellari haud injuriâ possit; nam uinum generosum, poma optima omnis generis, sericum, resque alias ubertim suppeditat.

4. *Quæ Italia divisio?*

In superiorem, medium, & inferiorem dividì percommodè potest. In parte superiore, seu Boreali septem sunt Ducatus, nēpe Sabaudia, Pedemontium, Mons-Ferratus, Ducatus Mediolanensis, Parmensis, Mutinensis, & Mantuanus. Tres itèm Republicæ, Veneta, Genuensis, & Lucensis. In Italæ meditullio ditio est Summi Pontificis, & magnus Hetruriæ Ducatus: in parte inferiore, seu Australi regnum Neapolitanum. Italæ circumiacent Insulæ majores: Sicilia, Sardinia, Corsica, & Melita, cum minoribus quibusdam.

5. *Quæ urbs Italia primaria?*

Roma, Imperii primūm profani, imò & veteris orbis universi caput; indè verò Imperii Ecclesiastici, non per veterem duntaxat, sed novum insuper orbem quaquaversus dilatati Metropolis, Summiq; Pontificis, & Christi in terris Vicarii sedes.

6. *Quæ religio?*

Sola hic religio Catholica sedem fixit statim, nullis unquam inferorum machinis evertendam.

7. *Qui*

7. Qui Italorum mores?

Perspicaci sagaciq[ue] sunt ingenio, ac rerum omnium capaci. Dicuntur tamen astuti, subdoli, gloriæ, vindictæ & pecuniæ tenaces non minus quam appetentes, ac medium quodammodo tenere Hispanicam inter gravitatem, & levitatem Gallicam.

8. Quæ prisæ Italæ divisio?

Pars Italæ superior, ubi Pedemontium, Mediolanum, Parma, &c. Gallia Cisalpina, sive Togata vocabatur. Versus Dominum Venetum erat Gallia Transpadana; Cispadana autem versus agrum Florentinum. Omnis hic Italæ superioris tractus post Longobardorum irruptionem Longobardia dicta est. In media Italia erat Hetruria, sive Tuscia, Græcis Tyrrhenia, hodiernis Italis Toscana. Campania Romana, cuius caput Roma, majorem Latii antiqui partem continet, ubi olim Latini, Sabini, Rutuli, Volsci &c. Ducatus Spoletanus Umbria Marchia Anconitana Picenum nominabatur. In Italia inferiore erat 1. Samnum, ubi hodie Beneventum. 2. Campania Felix, ubi Neapolis, Capua, Nola, &c. 3. Græcia magna, Apuliam, & Calabriam, quæ inferior regni Neapolitani pars est, complectebatur. In antiqua Calabria erat urbs Tarentum. Hodierna Calabria Siciliam versus protenditur.

F 3

§. VIII.

GALLIA.

1. Qui regni hujus limites?

A Septentrione Mari Britannico (nautæ Canalem, Galli la Manche sive manicam vocant) partequè Belgii; ab Occasu Oceano Atlantico; à Meridie montibus Pyrenæis, quibus ab Hispania sejungitur, & Mari Mediterraneo; ab ortu Sabaudiâ, Comitatu Burgundiæ, Lotharingiâ, & parte Belgii terminatur.

2. Qui celebriores Gallia fluvii?

Sequana, Ligeris, Garumna, & Rhodanus.

3. Quæ cœli solique affectio?

Cœli temperies salubris; solum oppidò fœcundum, præcipuè in Provincia versùs Mare Mediterraneum, Vina Campana, & Burgundica passim commendantur.

4. Quæ Gallia divisio?

Duodecim complectitur Provincias, quarum tres, Insula nempe Franciæ, Provincia Aurelianensis, & Lugdunensis meditullium ferme obtainent. Tres ad Septentrionem recedunt, Britannia nimirum, Normannia, & Picardia. Tres Orientem spectant, nempe Delphinatus, Burgundia, & Campania. Tres tandem, Provincia videlicet, Occitania, & Aquitania Austrum versùs, Mari Mediterraneo, & Hispaniæ adjacent.

5. Quæ Galliæ Metropolis?

Lutetia, sive Parisii ad Sequanam.

6. Quis

6. Quis Gallorum genius?

Sunt festivi, comes, affabiles, ad res gerendas non minus, quam excogitandas prompti, & expediti, variis in artibus, ac scientiis exercitati; sui tamen, rerumq; suarum immodici sunt matores, leves, instabiles, novarum semper rerum, atque elegantiarum in vestitu praesertim, architecti, quibus aliarum nationum oculos fascinant, & loculos emungunt.

7. Quæ ibidem regiminis formæ?

Monarchica.

8. Quæ religio?

Catholica nisi quod hæresis Janseniana, Vaticanis licet fulminibus toties percussa, totoquè orbe reliquo exulare jussa, in Gallia falsum magno identidem molimine querit, inventura haud dubiè, nisi Regis Christianissimi, totquè virorum, purpurâ, infulis, togâ, sagaque, virtute item, & doctrinâ omnigenâ conspicuorum zelus, & invictâ constantia totis viribus obniteretur.

9. Quæ Galliæ antiquæ divisio?

Generatim dividebatur in Galliam Cisalpinam, & Transalpinam. Cisalpina complectebatur maximam Italiæ Borealis partem, ubi Insubres agrum Mediolanensem, Ligures Genuensem, Taurini Pedemontium, &c. incoluerent. Gallia Transalpina in Comatam, & Bracatam; Comata rursus in Belgicam, Celticam, & Aquitanicam dispertebatur. Gallica Belgica hodie pars est Belgii, & Germaniæ. In hac Ubii, circa Coloniam, Vangiones circa

Wormatiam, Tribocci circa Argentinam, &c. conseruare. Gallia Celtica agrum Lugdunensem, Britanniam, Normanniam, &c. Aquitania vero Vasconiam, Occitaniam, Agrum Aquitanensem, &c. complectebatur. Gallia Bracata, sive Narbonensis Provinciam propriè dictam, & Delphinatum, &c. complexa, appellabatur Provincia Romanorum, quia hi inde initium fecerunt Galliz sub imperium suum redigendæ.

§. IX.

H I S P A N I A.

1. Qui Hispaniae limites?

A Septentrione Oceanum respicit Cantabricum; ab Ortu aëstivo montes Pyrenæos; à Meridie, & Ortu hyberno Mare Mediterraneum; ab Occasu Lusitaniam, & Oceanum Atlanticum.

2. Qui præcipui Hispaniae fluvii?

Iberus, & Bætis, sive Guadalquivir. Tagus item Durius, & Anas, sive Guadiana, qui tres etiam Lusitaniam rigant.

3. Quæ cœli solique natura?

Aër, in partibus præcipue Australibus præfervidus interdiu, noctu frigidiusculus, ac penetrantis cujusdam, stomachoq; adversantis acrimoniæ. Unde hic, perinde atque in Italia locis quibusdam, periculosem perhibent, apertis fenestris noctu somnum capere. Solum admodum fertile est, longè fertilius futurum, si diligenter excoleretur.

4. Quæ

4. Quæ Hispaniæ divisio?

Ex pluribus constat regnis, ac provinciis. In ipso ferè meditullio regna sunt Castellæ veteris, ac novæ cum regno Legionis: Gallæcia, Austria, & Biscaya, sive Cantabria versus orā Oceani Septentrionalem ab Occasu in Orum procurrunt. Montibus Pyrenæis adjacent Navaria, Aragonia, & Catalonia: Mari verò Mediterraneo regna Valentiæ, Murciæ, Granatæ, & Andalusiæ.

5. Quæ Hispaniæ Metropolis?

Madritum, in castella nova, ubi sedes regia.

6. Qui genti huic mores?

Hispani profundo reconditoq; sunt ingenio, severiorum magis disciplinarum, quām artium liberalium cultores; circumspecti, auctoritatis, gravitatis, secretiæq; apprimè tenaces; quoque in deliberationibus, & consultationibns tardiores, eò in yrebus semel decretis sunt constantiores. Ac licet à labore rusticano, & opificiis ut plurimum abhorreant, virtutis tamen bellicæ, præsertim Caroli V. & Philippi II. temporibus eximia prorsus dedere specimina, laborum quorumvis patientissimi.

7. Quæ regiminis forma?

Monarchica.

8. Quæ religio?

Non nisi Catholica, quam cùm Rex're & nomine *Catholicus*, tum rerum hæreticarum quæsidores ita sartam adhuc tectamque conservârunt, ut nulli hæreticorum sedem illic stabilem capere in hanc usquè diem licuerit.

9. Quæ antiquæ Hispaniæ divisio, & appellatio?

Hæc Hesperia quoq; ultima (quo nomine ab Italia, *Hesperia* simpliciter vocari solita, discernebatur) Iberia item & Celtiberia appellata, atque in Hispaniam citeriorem, & ultiorem divisa est. *Citerior*, sive Tarraconen-sis, dimidia erat Hispaniæ pars, quæ Romæ fuerat vicinior; *ulterior* vero Lusitaniam, & Bæticam, ubi hodie Andalusia, & Granatæ re-gna, complectebatur. Trans fretum Herculeum Mauritania erat Tingitana, Hispanicæ tunc ditionis. In Celtiberia eminebat urbs Numan-tia, post diutinam obsidionem à Scipione tan-dem deleta.

LUSITANIA

sive

PORTUGALIA.

1. *Qui regni hujus termini?*

A Septentrione, & Oriente Hispaniæ con-termina est: ab Occasu, & Meridie Oceano A-tlantico alluitur.

2. *Qui fluvii?*

Præcipitus est Tagus, ad cujus ostium urbs est Ulyssipo, Lusitaniae Metropolis sedesque regia.

3. *Quæ terra indoles?*

Solis calorem venti, à Mari identidem spi-rantes, mitigant; hinc cœli temperie, ac fertili-tate Lusitania Hispaniam superat, vino, oleo, arborum fructibus, pascuis, sale, &c. dives.

4. *Quæ*

...) 91 (...

4. Quæ regni divisio?

Complectitur Lusitaniam, sive Portugaliam
propriè dictam, & Algarbiā.

5. Qui Lusitanorum mores?

Sunt frugales, & ad rem suam attenti; liberales nihilominus erga egenos, Deoque dicatos homines; in templis exornatis piè prodigi; religione in DEUM Deiq; Matrem nulli secundi; scientiis item, mercimoniis, & armis, clari.

6. Quæ ibidem religio floret?

Sola Catholica, perinde atque in Hispania.

7. Quo nomine prisci Romani regionem
hanc appellabant?

Pars hæc erat Hispaniæ ulterioris, Provincia Lusitanica nuncupata.

C A P U T IX.

Novē minores Europæ partes.

§. I.

De quatuor minoribus partibus, seu regionibus, Galliam inter & Imperium Gemanicum interiectis, Belgio nempe, Lotharingia, Helvetia, & Sabaudia.

B E L G I U M.

1. Quis regionis hujus status?

Hæc. urbium magnificentiâ, & frequentiâ pagorum, & negotiandi opportunitate, pluribusq; aliis prærogativis, totius Europæ regio

flo-

florentissima merito censebatur, eo præsertim tempore, quo uni parebat Domino universa. At post plurium Provinciarum ab Religione Orthodoxa, Regeq; Catholico defectionem, accendentibus insuper Gallorum irruptionibus, & continua propè belli calamitatibus de pristine illo splendore haud parùm deperdidisse visa est.

2. Quæ Belgii hodierni partitio?

Dividitur in Belgium Austriacum, Gallicum, & Fœderatum, sive in Belgium Catholicum, & Acatholicum.

3. Quæ Belgii Catholicæ Provinciæ?

Ex his Domus Austriaca possidet partem potissimum quatuor Ducatum Brabantia, Limburgi, Geldria superioris, & Luxemburgi, ac Fiandria Comitatūs: partem itē Comitatūs Hannoviæ: Comitatum Namurensem, Marchionatum Antverpiensem, & Dominium Mechliniense. Gallicæ vero ditionis sunt Artesiæ Comitatus cum parte Brabantia, Flandria, Hannonia, & Luxemburgi.

4. Quæ fœderati seu Acatholicæ Belgii Provinciæ?

Hæ septem: quæ vulgo Hollandia appellari solent, nempe duo Comitatus, Hollandia, & Zelandia: quatuor Dominia, Frisiense, Groningense, Transisanum, & Ultrajectense cum Geldria inferiore, quæ Zutphaniæ quoquè Comitatus pertinet.

5. Qui Belgarum mores?

Gallo-Belgæ (Gallis uti lingua habituque, ita & moribus propriis accedunt. Flandro-Bel-

gæ

gæ verò, à Flandria, nobilissima Belgii Provincia appellati, Germanis magis sunt moribus, ut pote sinceri, candidi; perhumani, gnavi, industrii frugales, labori à teneris assueti, ingeniosi, & ad omnes scientias, & artes idonei non minus, quām expediti. Præcipuam tamen operam dant facienda mercaturæ, cum ob majorum fluminum alveorūmque factitiorum frequentiam.

6. Quæ Belgii urbes præcipuae?

In Brabantia Bruxellæ, Lovanium, Antverpia, Mechlinia, &c. In Flandria Gandavum, Bruga, Ostenda, Ipræ, Novoportus, Tornacum, Menena, &c. In Hannonia Montes, Athum, &c. Limburgum item, Luxemburgum, Chiniacum, Namurcum, Caroloregium, Ruremuda, &c. quæ pluresque aliæ urbes omnino insignes Austriae & Domui sunt subjectæ. Galli porrò Atrebatum, Cameracum, Gravelinam, Insulas, &c. Batavi verò Amsterodamum, Roterodanum, &c. occuparunt.

LOTHARINGIA.

Quæ, qualisque hæc regio?

Regni Austrasiæ pars olim erat. Hodie in gemios Ducatus, Lotharingiæ nempe praefiūs sumptæ, & Ducatum Barrensem dividitur, estquè magnorum Heroum patria. Et quamvis montosa sit ac saltuosa, frumento tamen, vino, & pecoribus, &c. abundat. Urbs Princeps est Nancejum, Ducis sedes. Incolæ Gallice ut plurimū loquuntur. Ad Lotharingiam quoquè

quoque pertinebant tres nobilissimi Episcopatus Metensis, Tullensis, & Virodunensis, quos Galliæ Rex Henricus II. An. 1552. ab Imperio Germanico avulsit, Jurisdictione tamen Ecclesiastica penes Archiepiscopum, & Electorem Trevirensem in hanc usque diem remanente.

HELVETIA.

1. Quæ regionis hujus natura, & constitutio?

Tota ferè montibus veluti nativis propugnaculis obvallatur, ac in tredecim territoria, seu *Cantones* distinguitur, è quibus Lucerna, Uriæ, Svitia, Subsylvania, sive Underwaldia, Tugium, Friburgum, Solodorum cum parte Glaronæ, & Abbatiscellæ, cum Vallesia item universa, pluribusqñè aliisurbibus, ac locis fœderatis in avita semper religione perstiterè immobiles: Tigurum verò, Berna, Basilea, & Schapusia, cum parte Glaronensium, & Abbatiscellanorum, &c. Zwinglium infamem illum Fidei Orthodoxæ desertorem, ac transfugam secutæ, prisca progenitorum suorum religione adjurata, novitiae sectæ adhæsere.

2. Quæ terræ, & incolarum indoles?

Terra lætis undique pascuis viret; indè incolæ ex pecuaria permagnum capiunt quæstū. Quantus porrò Helvetiorum Orthodoxorum in Fide Catholica, Christiqñè Vicario defendendo jam olim fervor fuerit & constantia, indè patet, quod Julius II. An. 1512. Helvetios Pontificia dignitatis propugnatores, & defensores

fores; ac Leo X. An: 1515. Ecclesiæ defensores appellare non dubitaverit. Helvetiorum quoquè fidelitas, sinceritas, temperantia, industriosa sedulitas, activitus præsertim bellica passim celebratur ab Historicis. Regimen alicibi Aristocraticum, alibi Democraticum est.

SABAUDIA.

1. Quid de hac generatim dicendum?

Sabaudia Ducatu ab Austro Pedementium à Septentrione lacus Lemanus, ab Occasu Gallia, ab Ortu Valesia est contermina. Aura ob crebros montes, perpetua rigentes glacie, frigidior est; regio tamen populosa, nec infœcunda. Incolæ admodum industrii sunt, & laboriosi. Monticolæ relicto passim solo patrio, Ægineis mercibus distrahendis regionatim lucellum quærunt.

§. II.

Quinq; reliquæ Eurodæ partes, Poloniæ inter & Turciam Europæā, Hungaria nempe, Transylvaniæ, Valachia, Moldavia, & Tartaria minor.

HUNGARIÆ REGNUM.

1. Quis Hungariæ situs, atqua divisiō?

Ad septentrionem montibus Carpathiis à Polonia, Silesia, & Moravia sejungitur: ad Ortu Transylvaniæ, & Valachia; ad Austrum Sclavoniæ & Serviæ; ad Occasum Austriae contermina est; dividiturquæ in Superiorem, & Trans-

Transdanubianam Septentrionem versus, & inferiorem, seu Cisdanubiam Meridiem versus. Buda Regni totius caput, regiaque olim sedes erat, Superioris Hungariæ Metropolis est Posonium, Regnum porrò istud, quod fortissimum Christianæ Reipublicæ contra Turcas propugnaculum semper fuerat, Domus Austriae jure hereditario possidet, utpote quod non solum in dotem pridem accepit; sed suis insuper armis iterum iterumque à præsenti exercitu interituque vindicavit.

2. *Quod soli, incolarumque ingenium?*

Terra, licet rerum omnium copiâ ad delicias usque abundet; longè tamen ubiores fert fruges, si diligentius excoleretur. Præ certis commendantur boves, vinum, & aurum Hungaricum. Incolæ magnis sunt animis, audaces, intrepidi, ad bella gerenda prompti, libertatis amantes, &c.

3. *Quæ Religio?*

Jam indè à S. Stephani Regis pariter & Apostoli Hungariæ temporibus Religio Catholica semper floruit, donec Lutheri, & Calvinii, &c. sectatores non solum noxia errorum suorum zizania hic quoquè spargere, sed ipsos adeo Turcas, capitales Christiani nominis hostes in patriæ, Religionisque Orthodoxæ excidium evocare sunt ausi. Sed posteaquam Regnum hoc universum jugo Turcico jam penitus est exemptum, spes pariter affulget, fore ut Religio avita in antiquissimam suam possessionem postliminio restituatur.

TRAN-

TRANSYLVANIA.

Quid de principatu hoc strictim commemorandum?

Hungariae jam olim adjuncta erat, dein propriis paruit Principibus. Nunc annis amplius triginta Domui subest Austriacæ. Terra, utut montibus, sylvisq; impedita, frugum tamen fecundissima erat, cumq; vicina Valachia, & Moldavia olim *Dacia* vocabatur. Incolæ in tres potissimum classes distribuuntur, in Germanos nempe, origine Saxones, Hungaros, & Siculos sive *Siculicale*, quos inter plures alienæ nationes, sectæque diversæ degunt,

VALACHIA, & MOLDAVIA.

Quid de geminis hisce Principatibus cursum dicendum?

Utraquè hæc regio suos habet Principes (Hospodaros vocant) Sultano vectigales. Terra, montosa licet ac sylvestris, frumento tamen, vino, equis generosis, armentis, & pecore abundat. Incolarum plerique Græcorum schismaticorum erroribus impliciti, aut pecuniam faciunt, aut agriculturæ dant operam, cetera bellicosi, rerum novandarum cupidi, dubiae suspectæ fidei.

TARTARIA MINOR.

I. *Quæ hæc regio?*

Olim Chersonesus Taurica, hodie Tartaria Crimæa & Præcopensis dicitur, quæ Scythæ primi, dein Tartari, ex Asia profecti, tenuere. PrinOpus: 4tum. G cipem

cipem seu *Chamum* suum, qui ex *Kirai* semper familia est, ipsi quidem eligunt, sed rata omnino habenda à Sultanō electio. Ea porrè lege Turcis sunt subjecti, ut Sultanum, vel *Vezirium*, ad bella proficiscentem, cum delecta militū manu comitari cogātur, nō alio numerato stipēdio, nisi quod ex præda sibi vindicant.

2. *Quis Tartarorum genius?*

Domos pleriq; non incolunt, sed parva construunt tuguria, in acumen fastigiata, quæ carris imposita cum uxoribus, liberis, & pecoribus secum, quod lubet, circumferunt, & obviis quibusquè absumptis; aliò commigrant, gens hominum barbara, bellicosa, & rapto vivere aſveta.

CAPUT X.

Mappa Geographica Asiae.

1. *Quis Asia situs?*

Nobis Europæis ad Orientem, partemque potissimam sub Zona temperata Boreali sita est, atque à Septentrione Oriente, & Meridie vastissimo cingitur Oceano; Occasum versùs Mari rubro ab Africa, Mari verò mediterraneo, & Ponto Euxino, &c. ab Europa secernitur.

2. *Quæ cœli affectio?*

Aura ad Septentrionem perfrigida, in medio temperata, Austrum versùs præservida est.

3. *Quæ terræ indoles?*

Septentrionem versùs, ubi Tartaria major sita, terra vasta, & horrida, magnamque partem nobis incognita est. Regiones mediterraneæ

neæ uti Persia, India, China, &c. serico rōmatis, fructibus, gemmis, margaritis, auro, argentoque abundant.

4. *Quis Asiaticorum genius?*

Varius pro vario regionum situ. Nam Zonæ torridæ accolæ Africanis similiores sunt, hoc est: inconstantes, vehementes, vafri, & astuti, &c. languidiores contrà ac hebetiores, qui ad Boream recedunt. Quibus verò mitius clima obtigit, hi mitiore pariter sunt indole; molles tamen ut plurimùm, delicati, & voluptatibus dediti, præsertim postquam Orthodoxa Religio, optima, ut alias monuimus, morum magistra, inde exulare cœpit.

5. *Quæ igitur ibidem religio?*

Superstitione Mahometana instar luis epidemiacæ totam ferme Asiam infecit. Sunt tamen ibi &c Ethnici, & Judæi, & Christiani non pauci; qui postremi in varias iterum sectas abiēre.

6. *Quæ Asia præ reliquis mundi partibus prærogativæ?*

1. Hic prima generis humani incunabula nostrorumq; progenitorum, & Patriarcharum patria, ex qua deductæ in omnem terrarum orbem coloniæ. 2. Hic tres illæ Monarchiæ longè potentissimæ, Assyriorum, Persarum, & Græcorum floruere. 3. Hic artes pleræque omnes scientiæque inventæ. 4. Hic Theatrum erat, ubi ludens in orbe terrarum DEI sapientia tot tamquæ admiranda mundo dedit spectacula. 5. Hic terra illa divinitus promissa, lacte, & melle fluens, ubi ipse DEI Filius natus, & e-

ducatus, annosq; amplius triginta cum hominibus versatus est. 6. Inde orta DEI para, cœli terræque Regina, Prophetæ sanctissimi, Christi Apostoli, primi illi legis Evangelicæ, ac Fidei Orthodoxæ præcones, & Doctores. 7. Hic Ecclesiæ novalis Christique vinea, Divinis manibus plantata, DEI hominis sudore, ac sanguine, Martyrumq; cruento irrigata, lœtissimè floruit, primitiasq; tulit cœlo acceptissimas, propagines inde suas, ac germina emissura per orbem universum, &c.

7. Quæ Asia divisio?

Olim in Asiam majorem, & minorem; hodiè rectius diviseris in Imperium Turcicum, Persicum, Mogolicum, Tartaricum, & Sinicum, atq; Insulas Asiaticas.

8. Qui potentissimi Asiae Monarchæ?

Turcarum Imperator, Rex Persarum, Magnus Mogol, & Imperator Sinensis, cui magna quoque Tartariæ majoris pars subjecta est.

§. I.

Turcia Asiatica.

Quasnam complectitur Provincias?

Sex: Anatoliam, Syriam, Arabiam, Georgiam, Armeniam, & Diarbechiam. Tres priores cis, posteriores trans Euphratem sitæ sunt.

I. ANATOLIA.

1. Quod regioni huic nomen? qui situs?

Hæc, quod Europæis ad Orientem posita sit à Græcis Anatolia ab Anatoly Oriens, ab Italisch

Italis Levante, ab antiquis Ronianis Asia minor dicta, Peninsulæ instar à Septentrione Ponto Euxino, Euphrate ab Oriente, à Meridie Mari mediterraneo, sive Lycio, & Pamphilio, ab Occidente Archipelago, Helleponto, Propontide, & Bosphoro Thracio terminatur.

2. Quæ terræ indoles?

Regio hæc, & cæli clementiâ, & soli ubertate, & urbium frequentiâ, & victoriis, quas tum Græci à Persis, Tum Romani à Mithridate aliisque reportârunt, longè clarissima, hodie à Barbaris neglecta, penèque deserta jacet.

3. Quæ divisio?

Turcæ hodie dividunt in 4. Provincias, nēpe 1. in Anatoliam propriè dictam, quæ Occidentem & Mare Ægæum versùs olim Bithyniam, Paphlagoniam, Mysiam, Phrygiā, Lydiā, Æoliā, Joniā, Cariā, partemquæ Galatiæ complectebatur. 2. In Amasiam, Septentrionem Pontumquæ Euxinum versùs, ubi olim regnum Ponti, & Cappadociæ cum parte Galatiæ. 3. In Caramaniam, versùs Austrum, & Mare mediterraneum, ubi alias Lycia, Pamphylia, Cilicia, &c. 4. In Aladuliam, versùs Orientem, & flumen Euphratetum, quæ Armeniam minorem antiquam continet. Huc quoq; pertinent Insulæ Cyprus, Rhodus, &c.

4. Quæ celebriores hic olim urbes numerabantur?

In Bithynia Nicæa, Chalcedon, &c. In Ionia Ephesus, Smyrna, &c. In Cilicia Tarbus: in Lydia Thyatira: in Phrygia minore Troja urbs longè decantatissima: ad Helleponsum,

sive fretum Callipolitanum Abydos, eque re-gione Sestos, arces munitissimæ, quas vulgo Dardanellas majores vocant; nam Dardanellæ minores in Græcia ad fauces sinus Corinthia- ci utrumq; littus communiunt.

II. SYRIA.

1. Quid de hac memorandum?

Syriam, sive Soriam Turcæ dividunt in tres Provincias, sive Præfecturas, Alepensem, Tripolitanam, & Damascenam, quarum singulæ à Bassa, sive Præfecto Turcico administrantur. Alepēsis continet Syriæ antiquæ partem Borealem, cuius caput Alepum, urbs ampla, & commerciis florentissima. Tripolitana partē Phœniciaz, & Cælesyriæ complectitur. Urbs princeps est Tripolis ad Mare mediterraneum, ubi portus percommodus. Damascenæ Præfecturæ caput est Damascus celebre emporium ad Libani montis radices. Ad Præfecturam hanc pertinet Palæstina, cuius, uti & Syriæ solūm longè fertilissimum meliorem paſſim culturam desiderat, idque vel ob Turcarum avaritiam, vel incolarum desidiam.

2. Ubinam Pentapolis, ac Mare mortuum?

Pentapolis regio olim amoenissima Palæstinæ inter & Arabiam, à quinque urbibus Sodoma, Gomorrha, Adama, Seboim, & Segor Pentapolis appellata, deflagrationis illius horrendæ reliquias longè tristissimas hodieque ostentat; universus quippe terræ illius tractus aspectu horrendus, ac summè steriliis poma profert in spe-

speciem pulcherima, sed quæ manibus contrectata in cineres abeunt. Ibidem lacus est, continuum fumum, & sulphur, quasi reliquias funestis illius incendii exhalans, à bitumine, Græcè *Aſholtos*, Asphaltites dictus, tetri omnino, ac pestilentis odoris; unde nec piices ibi, nec suetæ aquis volucres. Vocatur & *Mare mortuum*, cùm quodd odor ejus gravissimus omnibus, vitâ præditis, adversetur, tum quod ob lentum, ac spissum bitumen nec aurâ, nec ventis moveri unquam possit.

3. *Quid porrò de Palæstina, seu terra sancta memorandum restat?*

Hæc à Chananæis primùm, hisquè DEI monitu exterminatis, à populo Israelitico incolebatur. Termini ejus à Septentrione mons Libanus, ab Occasu Mare Syriacum (quod & Sidonium, & Phœnicium dicitur) à Meridie Arabia petræa, ab Ortu Arabia deserta. Quadrifariam dividebatur. 1. In Judæam. 2. In Samariam. 3. In Galilæam. 4. In Peræam. In Judæa tribus Juda, Benjamin, Simeon, & Dan: In Galilæa Aser, Nephtali, Zabulon, & Issachar: In Samaria Ephraim cum dimidia tribu Manasse: In Peræa trans Jordanem ubi & Ituræa, & Trachonitidis regio, Ruben, & Gad cum reliqua Manassis tribu consedere. Terræ Sanctæ Metropolis, regnique olim Judaici sedes erat Hierosolyma, toto terrarum orbe nominatissima, hodie solo ferè nomine, & Christi sepulchro celebris,

104

III. ARABIA.

1. *Quid de regione hac paucis dicendum?*

Arabia triplex est, petræa, deserta, & felix, ubi varii Principes (Emiros vocant) dominantur, quorum plerique Turcis, cæteri Persis sunt vesticigales. Per Arabiam petræam, majori ex parte sterilem, arenosam, ac sole torridam, populus Isràeliticus, Moyse ductore, ex Ægypto in Palæstinā longo viarum circuitu est profectus. Mons ibi Sinai, & Horeb, uterque DEI cum Moyse alloquio insignis. Arabia deserta, Judæis Cedar, maximam sui partem plana est; at sterilis pariter & arenosa, ideoquè deserta. Arabia felix, ubi regnum Sabæ fuisse traditur, auro, gemmis, balsamo, thure, myrrâ, aromatis, & fabis, vulgò Caffe, abundat. Inter urbes præcipuas est Mecha, Machometis patria, & Medina, ubi Pseudoprophetæ tumulus. Urbs utraque summa Machometanorum, catervatim illuc confluentium superstitione frequentatur.

2. *Quis Arabum genius, quæve cœli affectio?*

Calor ibi maximus; quem tamen rores matutini non nihil mitigant: hinc itinera noctu peraguntur. Incolæ cum armentorum gregibus pascua vagi pererrant, & Scytharum more habitant sub tentoriis, quo ad pabulum suppetit; quo absumpto aliò commigrant, latrociniisque finitos infestant. Qui urbes incidunt, paulò humaniores sunt, mercaturæ ut plurimū dediti, Machometis tamen erroribus omnes impliciti.

••• (105 (•••

IV. GEORGIA.

Ubinam sita hæc regio?

Pontum Euxinum, & Mare Caspium inter-
jacet, inque plures distribuitur Provincias, quas
inter Georgia propriè dicta, sive Gurgistan,
ubi olim Iberia: Colchis item Argonautarum
expeditione celebris, quæ Mengrelia hodie
vocatur, atq; in tres iterum dividitur Princi-
patus. Terra, frugifera alioquin, parùm ex-
colitur, ac partim Turcis, partim Persis vexti-
galis est. Religio Christiana quidem, sed erro-
ribus plurimis inquinata.

V. ARMENIA, sive TURCOMANIA.

Quænam hæc regio?

Potissimum Armeniæ majoris partem com-
plectitur. Hic eminet mons Ararat, in cuius
præalto vertice Arca Nðé, cessante terrarum
eluvione confedisse perhibetur. Multi quoquè
in Armenia hac supersunt Catholici; quos ta-
men hæretici, Eutichiani potissimum & Mono-
thelitæ, Machometani item, & Hebræi junctis
viribus omnino exterminare nituntur.

VI. DIARBECHIA.

Quæ hodie regionis bujus facies?

Veteris Alsyriæ partem, Mesopotamiam, Ba-
byloniam, & Chaldæam complectitur, regio
olim amœnissima, & deliciis plena; hodie ta-

men cùm ob colonorum socordiam, tum ob continuas Arabum grassationes horrida, & inculta, uti regiones pleræque omnes Turcico Imperio subiectæ. In tractu porrò illo, ubi Euphrates, & Tigris confluunt, Paradisus fuisse traditur; cuius tamen, uti & veteris Babylonis, Ninives, Edessæ, Ur, Haran, turris Babel, &c. vix rudera extant.

§. II.

Reliquæ Asiacæ partes.

P E R S I A.

1. *Qui regni hujus termini?*

Ad Ortum Indus, ad Occasum Tigris amnis, ad Boream Mare Caspium, & fluvius Oxus, ad Austrum Oceanus Indicus, & sinus Persicus.

2. *Quæ divisio?*

Quinque olim partes præcipuas complectebatur, nempe. 1. Ariam ad Ortum, sive Indiaem versus. 2. Sogdianam maximè ad Septentrionem versus Scythiam. 3. Parthiam itidem ad Septentrionem juxta Mare Caspium. 4. Media ad Oceanum versus Armeniam, & Assyriam. 5. Persidem ad Austrum versus si num Persicum, ad cuius fauces Armuzia urbs quondam munitissima cum portu insigni, Lusitanici tunc juris sita erat; quæ tamen, uti & plura alia An: 1622. Anglorum, Machometanis magis, quam Catholicis faventium, consilio, & operâ Lusitanis fuit erepta, & Christiani nominis hostibus tradita. Summatim Provinciæ erant septendecim, quibus omnibus nova pridem

pridem nomina fuere imposita. Urbes præcipue fuere Persepolis, ab Alexandro M. scorti hortatu in cineres redacta, Ecbatana Persicæ Regum sedes æstiva, & Susa sedes hyberna. Hodierni regni Persici Metropolis, sedesque regia est Aspahanum.

3. *Quod soli, & incolarum ingenium?*

Fluvii in regno hoc amplissimo perpauci, iisque in plures diducti rivos, ad agros nimio Solis æstu torridos, & exsuccos humectandos. Provinciæ Boreales temperatores sunt, ac fertiliores; Australes contrà præfervidæ; quædam etiam desertæ, arenosæ, ac steriles. Incolæ mercaturæ potissimum se dedunt, longèque erga externos humaniores sunt, quam Turcæ. Ab his tamen ob diversam Alcorani, in cuius verba utriquè jurant, expositionem plurimum discrepant, acerbisque id cирco odiis se mutuò prosequuntur.

INDIA.

1. *Quæ Indiae divisio?*

India à flumine Indo nomen trahens, quadrifariam dividi potest: 1. In Indiam Indum inter & Gangem Septentrionem versùs, ubi magni Mogolis Imperium, de quo in Opusculo IV. meminimus. 2. In Peninsulam intra Gangem Occasum versùs. 3. In Peninsulam extra Gangem Ortum versùs. 4. In Indiam Insulanam.

2. *Quid de Peninsula intra Gangem memorandum?*

Peninsula hæc plurima complectitur regna, in

in quibus Lusitani ante annos amplius ducen-
tos urbes locaçō alia non pauca Ecclesiae Chri-
sti, Regisque Lusitanici imperio subdidere.
At posteaquam Batavi longo pōst tempore Lu-
sitanos pluribus in locis antiqua sua possessio-
ne exturbārunt, non Lusitanicæ solum, sed
Christianæ quoque res in Oriente plurimum
accisa fuerunt: Goa tamen, Archiepiscopi, &
Proregis sedes, sex munitissimis castellis por-
tuque insigni instructa, in Lusitanorum adhuc
potestate est, ubi & S. Francisci Xaverii In-
diarum Apostoli sanctitate, & miraculis toto
terrarum orbe celebratissimi corpus ab An-
no 1552. in hanc usque diem incorruptum
visitur, trecentis lampadibus ad ejus tumulum
jugiter ardentibus.

3. Quæ regna nominatoria Peninsula ultra
Gangem complectitur?

1. Ad Septentrionem Regnum Avæ, & Pe-
guanum. 2. ad Austrum Siamum, & Malacam,
olim Auream Chersonesum dictam. 3. ad Or-
tum Tunchinum, & Cochinchinam cum plu-
ribus aliis regnis.

4. Quæ Insulae celebriores in Oceano Indico?

1. Maldivæ infra oram Malabatiam longo
tractu ab Aquilone in Austrum porrectæ, &
in tredecim series distinctæ. 2. Ceylanus è re-
gione oræ Piscariæ, & Coromandelia Lusitanici
primum juris, dein à Batavis occupata. 3. Su-
matra, Borneum ex Asiæ insulis maximis, &
Java infra Peninsulam extra Gangem. 4. Mo-
lucæ in magnas, & parvas divisæ. 5. Philippi-
jnæ

næ Sinam inter & Molucas, & Mariæ Annæ inter Oceanum Orientalem, & Mare Pacificum quarum illæ à Philippo II. Rege, istæ à Maria Anna Regina Hispaniæ nomen duxere. His adjungimus insulas Japonicas, quæ ultra Sinam Orientem versus porrectæ uni subsunt Monarchæ.

5. Quæ Indiæ fertilitas?

Sacharo, oryza, gossipio, serico, aromatis omnis generis, margaritis item, gemmisque pretiosissimis, auro, & argento, &c. abundat. Sed vix usquam gentium plantam, arboremve æquè utilem reperias atque illam, quæ nuces (*cocos* vocant) humani propè capitis magnitudine passim profert: namquæ & cibum, & potum, & vestitum, & quidquid ferme ad supellectilem vel nauticam vel domesticam necessarium est, sola suppeditat.

6. Quid verò de religione dicendum restat?

Jam indè à magni Indiarum Apostoli Xaverii adventu homines illic innumeri ab Ethnica, & Machometana superstitione ad veri Numinis cultum fuere adducti. At postquam hæretici Europæi in has quoque terras, quod Catholici dudum antè immensis sanè sumptibus, laboribus, periculisque aditum sibi aperuere, pedem intulerunt, vera indè religio, fides, pietas, &c. passim abire in exilium compulsa est, irreparabili tot millium animarum exitio. In Japonia certè res Christiana tantopere floruit, ut primitivam illam Ecclesiæ in extremum hunc orbis angulum com-

migrâ-

migrasse crederes. Verum Hollandi falsis suis criminationibus, calumniis, obtrectationibus Japonum Monarcham eò tandem impulere, ut multis Christianorum millibus immanissime trucidatis, & Christum, & ipsum adeò nomen *Christiani* Japoniâ universâ prescripscerit. Solis Hollandis, utpote qui non *Christianos*, sed *Hollandos* se esse palam diserteque profestengur, aditus in regnum hoc, quod per calculatum pergunt Christum, est concessus.

TARTARIA MAGNA.

Quid de hac memorandum?

Amplissima hæc Asiæ pars ad Occasum Mæscoviâ, & Mari Caspio, ad Austrum Persiâ, Indiâ, & Sinâ ad Orientem, & Septentrionem, Mari Tartarico terminatur, dividiturq; in partes plures vix nomine Europæis notas. Hic vetus illa Scythia exterior, sive intra Imaum, & ulterior, sive extra Imaum montem, Serica iterem, populiq; Seres fuisse, perhibentur. Tartari moribus sunt efferis, incultis, & barbaris. Carnes equorum, & camelorum semietudas cum lacte equino inter gulæ lautitias numerant.

SINA.

Quinam Imperii hujus termini?

Ab Oriente, & Meridie Oceanus Orientalis, qui & Sinensis à Sinis dictus; ab Occasu India; à Septentrione Tartaria magna, à qua muto illo, ad quingentas ferme leucas porrecto, fejun-

sejungitur. Regio hæc tūm rebus cæteris, tūm
præcipue serico tantopere abundat, ut hoc ple-
rique omnes vestiri soleant, Herba Thée, &
vasa fictilia, quæ Porcelana vocant, ex Sinis al-
lata, præ cæteris commendantur. Potentissi-
mi vastissimique hujus imperii metropolis ac
sedes regia Pechinum est, quā ampliorem fre-
quentioremque urbem Orbis non habet.

C A P U T XI.

Mappa Geographica Africæ.

1. Quid Africæ situs?

Maxima hœc orbis terrarum Peninsula exi-
guo isthmo Asiæ conjungitur, atque ad Septen-
trionem Mari mediterraneo, ad Ortum Ery-
thræo, & Indico, ad Occidentem, & Austrum
Oceano Atlantico, & Æthiopico cingitur. Fi-
gura ejus in mappa Geographica accedit ac
cordis similitudinem, cuius pars superior zonæ
temperatæ Boreali, meditullium zonæ torridæ,
pars inferior zonæ temperatæ Australi subja-
cet.

2. Quæ præcipua Africæ flumina?

1. Nilus, qui à Meridie in Septentrionem
per Abyssiniam, Nubiam, & Ægyptum pro-
currrens Mare subit mediterraneum. 2. Niger,
qui ab Ortu Occasum versus Nigritiam bisfa-
riam secans, in Mare Atlanticum pluribus o-
stiiis irruptit.

3. Quæ Africæ magnitudo?

Si terræ spatiū metiare, triplo fere major est
Europæ; ac si habitatorum numerū sup-
putes,

putes, duplo fortè minor censeri poterit. Nam vastissima illic terrarum spatha aut inculta jacent, aut arenis sterilibus obducuntur, aut nimio solis æstu torrentur, aut multiplici animalium noxiiorum genere infestantur. Alicubi tamen, in locis præsertim maritimis, & ubi irrigua sunt flumina, mira soli fertilitas: ut proinde, quidquid Africa sive boni, sive mali producit, prodigiosum dici possit.

4. Quæ Afrorum indoles, & religio?

Quamdiu religio vera, quæ efferas etiam atque indomitas gentes mansuefacit, atque ad omnem humanitatem informat, in Africa floruit, alia prorsus vitæ morumque disciplina, & cultura viguit. At postquam & hæretica impietas, & Machometana superstitionis animos inficere cœpit, & corrumpe, mox ad ingenium Afri pristinamque redire barbariem. Hodie Machometani in Barbaria præcipue, & Ægypto: in Abassia, &c. Christiani: alibi etiam idolorum degunt cultores. Ii porro, qui Ægyptum, Barbariam, locaque finitima incolunt, albo, seu potius subflavo; reliqui nigro sunt colore.

5. Quinam in Africa rerum potiuntur?

1. Turcarum Imperator, cui Ægyptus patet, potissimaque Barbariæ pars vestigialis, & obnoxia est.
2. Rex Fessæ, & Marochii.
3. Abassiæ, sive Abyssiniæ Imperator.
4. Imperator Monomotapæ.

6. Quæ Africa divisio?

Nos in superiorem, sive Borealem, & inferiorem

riorem sive Australem dividimus. Alii aliter partiuntur.

§. I.

Superior Africæ pars.

1. Quot regiones hac complectitur?

Sex: 1. Barbariam. 2. Ægyptum. 3. Biledulgeridam. 4. Zaaram, sive desertum. 5. Nigritiam. 6. Guineam.

2. Ubi Barbaria sita est?

Partem potissimum Mari mediterraneo circumjacet è regione Europæ. Regnum Fessanum, & Maroccanum, ubi olim Mauritania Tingitana erat, juxta Oceanum Atlanticum versus fretum Herculeum porrigitur. Indè tres sequuntur Republicæ: Algeriana, Tunetana, & Tripolitana, famosa piratarum receptacula. In tractu Algeriano olim Numidia, & in hac urbes Hippo (hodie Bona) & Tagaste erant, illa Episcopatu, hæc natalibus S. Augustini clara. Haud procul urbe Tunero Carthago stetit, urbs quondam nominatissima Romæque æmula; cuius tamen non nisi rudera quædam extant. Extrema Barbaricæ pars, Ægyptum versus, est Barcana regio, ubi olim Libya exterior, Cyrenaica, & Marmarica.

3. Quid de Ægypto memoratu dignum occurrit?

Ægyptus dividitur in inferiorem, medium, & superiorem, quæ hodie Said, olim Thebaïs dicta est, tot virorum Sanctissimorum nutrix. Ac licet terra pluviis raro aut nunquam irrigetur; annua tamen inundatione Nili, qui sub Opuso: 4tum. H

estivum solstitium intumescere incipit, mirum quantum fœcundatur. Regionis caput Cairus est, urbs totius Africæ Amplissima. Indè haud procul absunt Pyramides miræ altitudinis. Alexandria porrò, ab Alexandro M. ad oram Maris Mediterranei exædificata, de pristino illo splendore plurimùm deperdidit. Visebatur indè turris Pharos, mundi miraculum.

4. *Quid de Biledulgeria, Zaara, Nigritia,
& Guinea memorandum?*

1. Biledulgeridia à dactylis, quibus abundat, nomen trahens, Barbariæ contermina est, longissimoque tractu ab Aegypti confinibus ad Oceanum Atlanticum protenditur. 2. Zaara, ubi olim Libya interior, leones, tigrides, struthiones, variaque monstra alit, quibus homines indigenæ haud multùm absimiles. 3. Nigritiam Niger amnis perinde ac Nilus Aegyptum inundare dicitur, ac fœcundare. Incolæ Hispanis ac Lusitanis plurima vendunt mancipia, quæ deinde in Americam transvecta, multis magnisque laboribus exercentur. 4. Guinea auro, ebore, rebusque aliis abundat; quo circæ ab Europæis plurimum frequentatur, præsertim ab Anglis, Batavis, Danis, & Brandenburgis, qui littoribus illis, Ora præsertim Aurea, ob aureas arenas sic nuncupatæ, plures arces munitissimes imposuere.

S. II.

Pars Africæ inferior, sive Aethiopia.

1. *Quot, qualesquæ regiones hæc continet?*
Itidem sex, nempe Nubiam, Abyssiniam, &c.

Zanguebariam, quæ olim Æthiopia superior, seu interior, appellabantur: regna item Congi, & Monomotapæ cum Cafreria, quæ Æthiopia inferior, seu exterior nuncupabantur.

2. *Quid de his omnibus summarim dicendum?*

1. Nubia infra Ægyptum sita, rigatur Nilo, & Nubiâ amne, alitque camelos optimos.
2. Abyssinia, sive Æthiopia propriè dicta, Abyssinorum Imperatori paret; multæ tamē provinciæ ab Imperio hoc, olim amplissimo, fure avulsæ.
3. Zanguebaria regio per ampla, à Cafreria per longum tractum littoralem versus Mare Arabicum protensa. Lusitani Mosambicum, pluraque alia loca obtinent.
4. Regnum Congi, quod flaviis Zairus cum aliis annibus minoribus rigat, fœundatq;
5. Monomotapæ Imperium amplissimum, auti argenteique ferax.
6. Cafreria, postrema Africæ pars, ab Oriente, Meridie, & Occidente Æthiopico undique Oceano cingitur, ubi promontorium bonæ spei maximè ad Austrum procurrens.

§. III.

Africæ Insulæ.

Quæ celebriores Africæ insulæ?

2. Canariæ, sive Fortunatæ, in Oceano Atlantico, Hispaniæ Regi subjectæ, quas inter eminent Tenerifa. ubi Picus omnium, ut ajunt, montium altissimus.
2. Hesperides, sive promontorii viridis, quæ & Gorgones, sive Gorgades dictæ, itidem in Oceano Altantico è regione Promontorii viridis in Nigritia. Sub-

sunt Regi Lusitanæ. 3. Madagascaria, sive S. Laurentii in Oceano Aethiopico. Est ex præcipuis totius orbis Insulis. 4. Melita in Mari mediterraneo Siciliam inter & Tropolin, fortissimum Italæ adversus Turcas, & Mauros piratas propugnaculum. Hanc Carolus V. Anno 1530. Equitibus Melitensisibus cessit.

C A P U T XII.

Mappa Geographica Americæ.

1. *Quanam sub zona sita est America?*

Sub torrida, & duabus temperatis.

2. *Quis ejusdem situs?*

Ad Aquilonem Oceano Glaciali, ad Ortum Atlantico, ad Occasum Pacifico, ad Austrum fretu & Mari Magellanico cingitur. Nobis Europæis ad Occidentem sita est: unde & India Occidentalis appellatur.

3. *Qui nam præcipui America fluvii?*

1. Canada, sive fluvius S. Laurentii. 2. Fluvius Amazonum. 3. Fluvius Argenteus. 4. Fluvius Grandis.

4. *E quod terre, & incolarum ingenium?*

Terra pro vario situ cœlique positu alicubi rerum omnium feracissima, sterilis alibi & infœcunda est. Incolæ, tametsi ad res proprio Marte, & arte inveniendas minus sint prompti, & expediti; aliorum tamen opera artificiosissima examassim nôrunt imitari. Ante Europæorum in hæ terras adventum vivebant ferarum ritu: at nunc iis in locis, quæ Catholici Missionarii lustrârunt, informaruntque, vitam ducunt admodum honestam.

5. *Quæ*

5. Quæ ibidem religio?

Olim nera hic erat barbaries, summa rerum omnium ignoratio, & immensum fecundissimum superstitionum chaos. At postquam Hispaniæ, Galliæ, & Lusitaniæ Reges religiosissimi, provincias illas, recens detectas, & Ecclesiæ Christi in primis, & suo subdidere imperio, Religio ubique Catholica floret, majoraque in dies capit incrementa. Atque hinc agnoscere licet miram DEI, Ecclesiam suam nunquam deferentis, providentiam: quippe jam inde a tempore illo, quo Apostatarum omnium coryphaeus Lucifer in lateribus Aquilonis, siue extremo Europæ angulo per Lutherum annosque emissarios veræ Fidei lumen omnino extinctum ibat, Deus in Asia, Africa, & America, ad extremum nempe Orientem, Meridiem, & occidentem per tot Missionarios, virosque Apostolicos multas hominum myriades puri sincorique Evangelii luce collustravit.

6. Quæ America divisio?

Dividitur generatim in duas prægrandes Peninsulas, tenui Isthmo Panamam inter & Portum Pulchrum connexas. Quæ ad Boream procurrit America Septentrionalis, sive Mexicana; quæ vero ad Austrum porrigitur, America Australis, sive Peruana appellatur.

§. I.

America Borealis.

1. Quasnam regiones complectitur?

I. Canadam, sive Novam Franciam, que

Gallorum est. 2. Virginiam, quæ Anglorum.
 3. Floridam, Novum Mexicum, & Novam Hispaniam, sive regnum Mexicanum, quæ Hispanorum sunt, & duabus prioribus fertilitate, divitiis, &c. longè præstant.

2. Quæ Insula America Borealis?

1. Europæ maximè vicinæ sunt Azores, quæ & Insulæ accipitrum ob horum copiam, & Flâdricæ, quod à Flâdris invictæ sunt, appellâtur. Subsunt Regi Lusitanicæ, & ab aliis inter Africæ Insulas numerantur. 2. Insulæ Lujacæ. 3. Antillæ majores, & minores. Harum pleræque sunt admodum frugiferæ, & partim Hispanis, partim Gallis, Anglis, & Batavis, &c. subjectæ. 4. Californiam, tractu longissimo propè novum Mexicum à Borea in Austrum porrectam, nonnulli Peninsulam esse perhibent.

§. II.

America Australis.

1. Quæ ejusdem regiones præcipue?

1. Terra Firma, sive Castella Aurea. 2. Paraguaya, sive Paraquaria. 3. Terra Magellonica. 4. Chile, & 5. Perua, sive regnum Peruanum, Hispânicæ sunt ditionis. 6. Brasilia verò Lusitanicæ.

2. Quænam bas inter regiones principatum tenet?

Regnum Peruanum rebus omnibus affluens, plurimisque auri, & argenti fodinis dives, in monte præsertim Potosio, ubi venæ argenti inexhaustæ.

De regionibus incognitis.

1. Quæ sunt hujusmodi regiones?

1. Arcticæ sive Boreales, quæ Polo Arctico.
2. Antarcticæ, sive Australes, quæ Polo Antartico circumjacent. Vocantur *incognitæ*, quia per pauca de iis explorata habemus.

2. Quæ regiones incognitæ ad Pelum Arcticum?

1. Spizberga, seu Montes acuti inter Novam Zemblam ad Oritum: & Grœnlandiam ad Occasum. 2. Nova Zembla, Moscoviae Septentrionali ferè adjacet, à qua freto Vaigatio dirimitur. 3. Iesonis regio ultra Japoniam, Septentrionem versus, excurrit. 4. Gronia, sive Grœnlandia ultra Europam, & Americam Borealem porrigitur. 5. Islandia Insula Norwegiam, & Grœnlandiam interjacet. Hanc veterem illam Thulen nonnulli autumant. Est ibi Hecla mons ignivomus.

3. Quales ha regiones?

Perfrigidæ admodum. Quæ ipsa causa est, quod minus adhuc sint cognitæ; cum ob vehemens frigus, & glaciem adiri vix possint. Hollandi quidem aliquot abhinc annis Spizbergam usque & Novam Zemblam penetrarunt; sed commorari diutius haud poterant. Ob nives perpetuas ursi ibi aliæque bestiæ albescunt. Balenas ad Spizbergam magno numero Mari innatantes Batavi æstate capiunt. Indigenæ asperis, & incultis sunt moribus, atque idololatriæ ut plurimum dediti.

120

4. *Quæ regiones incognitæ ad Polum
Antarcticum?*

1. Nova Guinea infra Asiam Ortum versus sita est. 2. Carpentaria versus Polum Antarcticum longius excurrit. 3. Insulæ Salomonis Novam Guineam, & Americam Australem interjacent. 4. Quiri Regio seu Terra Australis Spiritus Sancti infra Insulas Salomonis, & 5. Infra illam Nova Zelandia Polum versus protenditur. 6. Nova Hollandia, terū omnium elegantissima, infra Insulas Asiaticas, & Novam Guineam Occiduum versus sita est. 7. Ignium Regio Insula amplissima est, fretum Magellanicum inter & Mareum, sive S. Vincentii. 8. Diemeni Regio infra Novam Hollandiam, Polum versus porrigitur &c.

APPENDIX.

De
**IN SIGNIBUS EPISCOPATUUM & PRO-
VINCIARUM REGNI POLONIÆ.**

Item
De stemmatibus variorum extraneorum Re-
gnorum & Provinciarum.

Ponitur loco Appendix de Arte Scutaria
sive Heraldica.

I N S I G N I A E P I S C O P A T U U M
Regni Poloniae.

A R C H I E P I S C O P A T U S G N E S N E N S I S .

Lilia tria ad instar Stemmatis Gozdawa in
campo ceruleo. Item S. Adalbertus Archi-
Episcopus, in Apparatu Archiepiscopali.

ARCHIEPISCOPATUS LEOPOLIENSIS.

Virgo Beatissima dextrâ Christum infantem portans, sinistrâ sceptrum gerens, in capite coronam, lunam sub pedibus habens: & sub luna leonem jacentem.

EPISCOPATUS CRACOVIENSIS.

Tres Coronæ aureæ in campo albo.

EPISCOPATUS CUJAVIENSIS.

Virgo Beatissima radiis circumdata, dextrâ Christum, sinistrâ sceptrum tenens, diademate redimita, & Lunæ insistens in campo aureo.

CAPITULI POSNANIENSIS.

D. Petrus Apostolus cum geminis clavibus in dextra.

CAPITULI VILNENSIS.

Tres Coronæ eadēm formā ut in Cracoviensi.

CAPITULI PLOCENSIS.

Virgo Beatissima dextra sustinens Christum, manus extensas ad amplexum præferentem pallio ceruleo amicta, & Lunæ insistens: sub qua stemma instar anchoræ &c.

CAPITULI VARMIENSIS.

Porta super quam mediaturris inter alias binas eminet. In porta cancelli ferrei erecti in sublime: lateri portæ crux dimidia adjacet. Portæ supereminet mitra Pontificia coronis cincta & Cruce insignita. Mitra hæc portæ à Sede Apostolica cum specialibus Privilegiis adjecta: ut refert Marianus Costenus.

CAPITULI LUCEORIENSIS.

Effigies SSinæ Trinitatis Beatissimæ Virginem coronans.

CAPITULI PRÆMISLIENSIS.

S. Joannes Baptista vexillum parvum manus tenens cum agno eidem adstante.

CAPITULI SAMOGITIENSIS.

Tres Coronæ.

CAPITULI CULMENSIS.

Crux sola.

CAPITULI CHEŁMENSIS.

Effigies duodecim Apostolorum.

CAPITULI KIJOVIENSIS.

S. Sophia cum S. Tribus Filiabus.

CAPITULI CAMENECENSIS.

Apostoli Petrus & Paulus hic cum gladio; ille cum geminis clavibus in manu;

CAPITULI LUVONIAE.

Stemma non appositum ab Autore.

CAPITULI SMOLENSCENSIS.

Tres Coronæ.

Insignia hæc Episcopatum desumpta sunt ex libro cui titulus: Corona Polonia edita per R. P. Gasparum Niesiecki S. J. qui refert à nonnullis Authoribus alia quoquæ stemmata assignari.

Reliquorum stemmatum descriptio desumitur ex libello cui titulus Flos Regnum Editio Varsaviae.

IN SIGNIA PROVINCIARUM REGNI**P O L O N I A E.**

P O L O N I A E Insigne, Aquila alba in campo rubeo, cum Corona aurea.

Cracoviensis Palatinatus, in vexillo Aquila candida cum Corona aurea, in campo rubeo.

Cracoviae, Tres Turres cum Porta una, in qua Aquila.

Zatoriensis Districtus, spectantis ad Palatinatum Cracoviensem, Aquila alba cum litera Z. in pectore, in clypeo cæruleo.

Sandecensis Districtus, eodem pertinentis, clypeus divisus in duas partes, & sex campi, tres rubri, & tres aurei, in secunda parte in rubro campo novem Stellæ.

Osviecimensis Ducatus, ad Palatinatum Cracoviensem spectantis, Aquila nigra, cum litera O. in pectore.

Posnaniensis Palatinatus, Aquila candida sine Corona, in campo rubeo.

Posnaniae, Tres Turres, in Porta duæ claves decussatim positæ.

Sandomiriensis Palatinatus Scutum, in quo à medio tres campi rubri, tres albi, in altera parte campus cæruleus, cum tribus stellarum ordinibus.

Sandomiriae, Rex in Solio, & Aquila.

Calissiensis Palatinatus, caput Bisontis, inter cujus cornua aurea Corona per nares circulo transeunte, caput instar alveoli albus & ruber.

Calissii, Porta cum duabus Turribus in cuius medio crux, supra portam Tibicen.

Siradiensis Palatinatus, Leo ruber medius, & semi Aquila nigra cum Corona aurea in plano campo.

Siradiae, tres Turres cum Porta, in medio Turris, Aquila.

Vielunensis Territorii, Agnus cum vexillo & calice, in campo rubeo.

Lancicicensis Palatinatus, semi Leo ruber in campo

**Campo albo semi Aquila alba in campo nigro,
cum Corona aurea.**

**Brestensis Cujaviensis, Medietas Aquilæ, &
dimidius Leo, aureâ Coronâ insigniti, in cam-
po aureo.**

**Kijoviae Palatinatus, ex una parte Ursus in ca-
po albo, ex altera Angelus albus tenuens eva-
glnatum gladium.**

Inovlatislaviensis, Medietas Aquilæ rubra,
& Leonis nigri in Campo aureo.

**Dobrinensis, Territorii, Caput humanum ca-
nâ barbâ, cornutum; in Campo rubeo, desu-
per & infra habens Coronam auream.**

**Russæ Ducatus, Leo fulvus coronatus in
Campo cæruleo, continet Palatinatus, Podo-
liae, Vołyniæ, Kijoviensem; Czerniechovi-
ensem, Bracławiensem; antea fuit Regium, &
Monedula coronatam nigram in campo albo
pro stemmate gerebat.**

**Haliciensis Terræ, Monedula nigra cum Co-
rona aurea in Campo albo.**

**Premistliensis Terræ, Aquila biceps Coronata,
in Campo cæruleo.**

**Chelmensis Terræ, Ursus albus in Campo vi-
ridi inter arbores.**

**Zydzaczoviensis, tres Leones in Cæruleo ve-
xillo.**

**Vołynia, In vexillo viridi Crux alba, in
Campo rubeo & aquila.**

**Podolia Palatinatus, Sol radiatus in Campo
albo.**

**Cameneconis Urbis, S. Georgius in equo dra-
conem interimens.**

Lublinensis Palatinatus, Cervus in Campo rubro, in collo aurea Corona. *Lublini*, Caper.

Berzensis, Gryphus albus coronatus in Campo rubeo.

Masovia Ducatus, cum tribus suis Terris, Aquila alba expansis alis.

Podlachia cum suis Districtibus, ab una parte in vexillo Aquila alba, in Campo nigro, ab altera parte eques armatus cum evaginato gladio, fuit aliquando sub Lithvanis.

Ravensis Palatinatus, Aquila nigra in Campo rubeo in ejus pectore litera R.

Bractaviensis, Habet Crucem albam in Campo rubeo, & lunam in medio.

Prussia Ducatus, continentis Palatinatus duos, Culmensem cum Marienburgensi, Aquila in Campo rubro, in ejus collo Corona aurea, sub dextra ala, manus armata cum stricto gladio.

Pomerania Palatinatus, Gryphus niger in Campo albo.

Livonia Palatinatus, Gryphus coloris albi cum gladio.

Czerniechoviensis Palatinatus Aquila biceps Coronata.

INSIGNIA PROVINCIARUM M. D. LITHVANIAE.

M. D. Lithuania, Insigne est Eques Cataphractus, cum mitra supra Scutum, bina Crucis signatum.

Palatinatus Vilnenis, In vexillo rubro ex una parte Cataphractus Eques, ex altera, Columnæ

126 ()
lumnæ, albæ, antiquæ Gentis Columnarum In-
signe.

Vilnæ, Columnæ cum Porta in medio.
*Osmianensis Districtus, Eques in vexillo pur-
pureo.*

*Lidensis, Eques Cataphractus in vexillo ca-
ruleo.*

*Wilkomiriensis, Eques Cataphractus in ve-
xillo rubeo ex una parte, ex altera S. Michæ-
l Archangelus.*

*Bractaviensis Distr:, Eques Cataphractus in
vexillo roseo.*

*Palatinatus Trocensis, In vexil: lasurino E-
ques Cataphractus in campo rubeo Districtus
Grodnensis, ad hunc Palatinatum spectans, ut,
& Distr: Caunensis, & Distr: Upitensis, eodem
Insigni utuntur, quo Palatinatus Trocensis ad-
ditis literis G. C. U. in scuto Equitis.*

*Ducatus Samogitia. Ursus niger, cum circu-
lo albo in collo.*

*Palatinatus Smolensensis, vexillum rubrum,
in quo Scipio.*

Smolensci: Eques armatus in vexillo roseo.

*Distr: Staroduboviensi: Eques Cataphractus in
vexillo purpureo.*

*Palatinatus Polocensis, Eques armatus in ve-
xillo rubro.*

*Palatinatus Novogrodensis, Angelus niger in
campo rubeo, ex altera parte vexilli Eques
armatus.*

*District: Stolinensis, Eques cataphractus in
vexillo purpureo.*

Distr:

Distr: Wołkowiscensis, Eques armatus in vexillo roseo.

Palatinatus Vitebsensis, & Districtus ejus. Orsenensis, Eques armatus in viridi vexillo.

Palatinatus Brestensis, & Districtus illius Pivscensis, Eques armatus: in campo cæruleo.

Palatinatus Mscislaviensis. Eques armatus in vexillo croceo.

Palat: Minscensis, & Distr: Rzeczyensis & Mszirenensis, Eques armatus in campo albo vexilli purpurei.

Palar: Livonia, Gryphus albus erectus in pedes, in capo rubro cum gladio in pede dextro, in pectore autem literæ S. A. coronatae, scilicet: Sigismundus Augustus, qui hoc stemma dedit Livoniæ, eam incorporas Lithyaniæ. An: 1567.

STEMMATA VARIORUM.

Extraneorum Regnum & Provinciarum.

Andalufia in medio campo flavo, pomum punicum sursum erectum cum ramo, supra capum Corona Regalis absq; cruce.

Anglia, Olim dictæ Britanniæ, tres Leones unus infra alium in campo rubeo, desuper Corona Regalis cum cruce & globo, à parte dextra Leo coronatus, à sinistra Gryphus.

Aragonie Regni, In campo flavo circuli oblongi, 5. trabes rubrae, in sinistra parte in campo albo Crux rubra, & in quovis Crucis

angulo caput coronatum, tenuis de collo pendentibus.

Austriæ, Alaudæ sursum volantes, item Aquilæ duæ in albo campo.

Balearidum Insularum in campo flavo 4. trabes, & Crux in transversum, desuper Corona Regalis.

Bavariae, In campo albo rhombi fenestrales oblongi, qui ex angulis prodeunt.

Biverra, In Medio campi albi Crux subrubra, desuper Corona Regalis.

Bohemie, Leo albus coronatus, cum dupliciti cauda.

Bononia, In Campo flavo tria poma punicea, desuper corona Regalis, sine Cruce.

Brabantia, In campo nigro Leo flavus eretus, desuper corona Ducalis, v. latrunculi rubri & albi.

Brandenburgici Marchionatûs, in Campo albo aquila nigra coronata, desuper duæ albæ in corona Regali, sine Cruce, vel Draco.

Brunsvicensis, Ducatûs, 2. Leones in campo albo v. Leo aureus, v. vir ferus albus, seu Sylvacus.

Bulgariæ, In campo cœruleo luna alba.

Burgundia, In campo flavo tres trabes transversæ cœruleæ, desuper Corona Regalis sine cruce.

Calabria, In medio campi Crux nigra, desuper corona Regalis sine cruce.

Campania, In campo cœruleo trabes 2.

Cameracensis, Archi Episcopatus, Aquila biclops in campo flavo.

Gasti-

Castilia, in campo rubro rhombus, & ali-
quot trabes rubræ cum crucibus cæruleis.

Croatia & Clivie, latrunculi rubri & albi.

Dania, In Campo cæruleo Coronæ, & Le-
ones flavi tres. Item trabes cæruleæ duæ cum
intersticiis albis tribus, & Crux.

Hetruria Ducum, sex globi in Campo albo,
in orbem dispositi.

Flandria, In campo flavo Leopardus niger
erectus, desuper corona Regalis sine cruce.

Florentia, Lilia trium foliorum, & duæ
Rosæ.

Galatia, Monstrantia cum Venerabili SA-
CRAMENTO in campo cæruleo, & ex ultra-
quæ parte in longum 3. Cruces nigræ, desu-
per Corona Regalis sine cruce, infra campum
inscriptio: *Hoc mysterium firmius confitemar.*

Gallia, Tria Lilia in Campo cæruleo, desu-
per Corona Regalis cum cruce.

Gottia, Currus triumphalis, in quo vexilla
subtracta prominent, quibus insistit vir gale-
atus, dextrâ manu protensa cum gladio, sini-
strâ cum clypeo.

Germanici Imperii, Nigra Aquila biceps, cū
Corona Cæsarea.

Granata, In campo flavo pomum puniceum
sursùm erectum cum ramo.

Hispania, Varia sunt & multa stemata siqui-
dem sub se regna continet plura, præcipuum
tamen stemma est, turre, coronæ, Leones, Leo
ruber erectus.

Hollandia, In campo flavo circuli, Leo ru-
Opusc. 4 tum. I ber

ber erectus, desuper Corona Regalis sine cruce.

Hungariae, Tres rubræ trabes in campo albo, crux, & super eā Corona Regalis sine cruce.

Hyberniae, Cythara in Campo cœruleo.

Italiae, Virgo, armis, hastis, & oleis insistens.

Legionis, In campo albo Leopardus coronatus, sine cruce Corona.

Lotharingiae, Falcones tres.

Luceburgi, in campo albo Leo ruber erectus.

Lusaciae, murus prominentibus arcubus, desuper campus totus ruber.

Lusitaniae, Campus albus, & intra illum 5. Scuta cœrulea, circa campum in superficie rubra 7. portæ flavæ, desuper Corona Regalis sine cruce.

Marchie, Latrunculi cœrulei & albi.

Mecliniae, In campo flavo 3. rubræ trabes, in medio trabis Aquila biceps.

Mediolanensis Status, tres Coronæ Regales sine cruce & serpens erectus, infantem dentibus tenet.

Moguntini Archiepiscopatūs, Rota & Leo dimidiatus.

Moraviae, In campo cœruleo Aquila rubra, distincta ubiq; flavis aliis.

Moschoviae, Aquila nigra biceps, in cuius pectore Eques, ad instar S. Georgii, alia stemmata in aliis.

Nayarræ, In campo rubro duo Leones, unus infra alium.

Normandiæ, In campo rubro castrum cum tribus turribus.

Norve-

Norvegiae, idem stemma, quod *Daniæ*.

Peloponesei, In campo cœruleo Luna.

Portugallæ, Campus partim ruber, partim flavus, & in medio duo capita humana vitta-
ta, & duo coronata.

Rheni Palatinatûs Leones & latrunculi.

Scotie, *Leopardus* ruber in campo flavo, à
partibus equi coronas in collis gerentes, de-
super Leo erectus coronatus, indextro pede
cum gladio, in sinistro cum sceptro, à parti-
bus vexilla. Vexillum dextrum habet in se
crucem transversam, sinistrum habet Leopar-
dum erectum, vel Lilia rubra, sicut & *Anglia*.

Serviae, Idem stemma, quod *Bulgariae*.

Silesiae. In campo pars una alba, altera fla-
va, in alba est Aquila nigra, in flava trabes.

Sueciae, In campo cœruleo Leones & 3.
Coronæ.

Thuringiae, ex Leonibus duobus sine coro-
nis, unus ruber, alter albus.

Transylvanie, In campo flavo Leo erectus,
per medium ipsius Luna cœrulea crassa cum
alba simili. Item tres dentes Elephanti, juxta
alios Lupi, in campo cœruleo, supra Mitra Du-
calis.

Trevirensis Archiepiscopatûs à dextra parte in
campo albo 4. trabes cœruleæ; per quas Leo
extensus, desuper corona Ducalis; à sinistra
parte in campo rubro crux alba, desuper In-
fula cum gladio à dextris, cum scipione Epi-
scopali à sinistris.

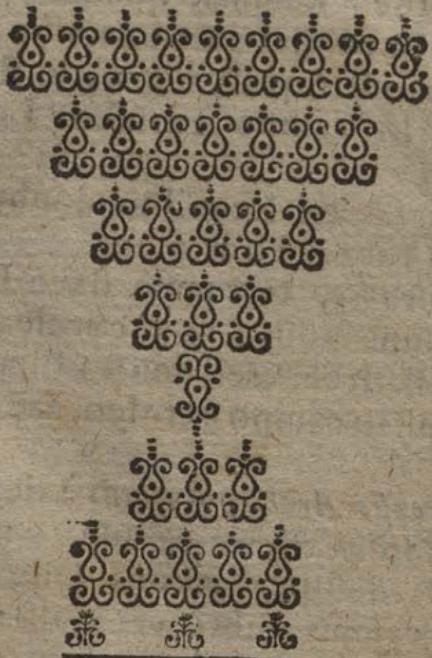
Turcie, Luna pallida cornibus erectis.

Valachia, In campo cæruleo Luna alba, vel
Calvaria, seu caput hominis mortui.

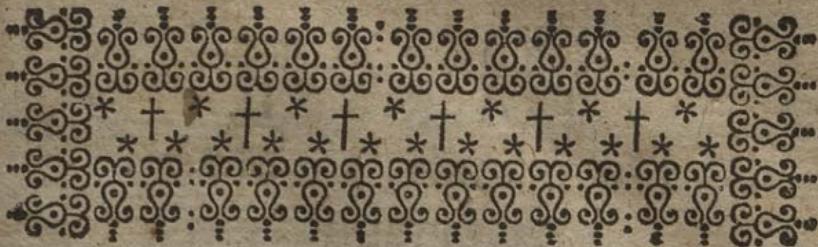
Valentia Regni, Templum album muro albo
circundatum in campo rubro.

Hæc Regnorum stemmata, tum notitiæ ha-
bendæ gratiâ, tum in certis passibus, oppor-
tunitati consulendo hic posui; ut si subinde ta-
lem materiam poscat occasio, Poëta notitiam
eorum domi habeat, unde alia Regna
honoris sibi vendicant encomium.

FINIS.

IN-

INDEX

Capitum hujus Opusculi.

PARS I.

De Globo.

Cap: I. De Globo, ejusq; partibus generatī p.	5.
II. De Æquatore, Zodiaco, Eccliptica.	7.
III. De Meridiano.	8.
IV. De Horizonte.	10.
V. De Tropicis.	11.
VI. De Circulis Polaribus.	12.
VII. De quatuor mundi Cardinibus, sive Plagis.	ibidem.
VIII. De Lōgitudine, & Latitudine locorū	13.
IX. De Zonis.	15.
X. De diversis anni temporibus in diversis Zonis.	16.
XI. De Climatis.	17.
XII. De diversis effectibus cursū Solaris	18.
XIII. De usu Globi.	21.

•••• (o) (••••

P A R S II.

De mappis, seu chartis Geographicis.

Caput I. De Planisphærio terrestri	23.
II. De mappis Geographicis generatim	24.
III. De variis mensuris Geographicis	26.
IV. De variis vocabulis Geographicis	28.
V. De Globi terraquei divisione	32.
VI. Divisio aquarum	ibidem.
VII. Mappa Geographica Europæ	35.
VIII. De novem majoribus Europæ Partibus.	40.

§. I.

Poloniæ Regnum, <i>ibidem</i> Situs Poloniæ	41.
Major Polonia	43.
Polonia Minor.	44.
Lithvania	46.
Russia	47.
Russia Rubra	ibidem.
Russia Alba	48.
Prussia	49.
Pomerania	52.
Masovia	53.
Samogitia	54.
Livonia	55.
Ingenia Polonorum	57.
Nobilitatis Prærogativa	60.
Leges & Statuta	63.
Regimen Politicum	65.
Religio	66.

§. II.

• (o) (e)

§. II.

De mappa Geographica Imperii Germanici 69

§. III.

De magna Peninsula Scandinavia	72.
Suecia	73.
Norvegia	74.
Dania	76.

§. IV.

Moscovia	-	77.	
V. Turcia Europea	-	79.	
VI. Britannia	80.	VII. Italia	83.
VIII. Gallia	86.	IX. Hispania	88.
X. Lusitania	-	90.	

CAPUT IX.

Novem minores Europæ partes. 91.

§. I.

De 4. Regionibus Galliam inter & Imperium Germanicum, &c.

Belgium	91.	Lotharingia	93.
Helvetia	94.	Sabaudia.	95.

§. II.

Quinque reliquæ Europæ partes Poloniam inter & Turciam Europæam, &c.

Hungariæ Regnum	-	95
Transylvania	-	97
Valachia, & Moldavia	-	ibid:
Tartaria minor.	-	ibidem.

CAPUT X.

Mappa Geographica Asia 98.

§. I.

፩ (°) (ይ)

§. I.

Turcia Asiatica	100
Anatolia ibid:	102
Arabia 104	Georgia
Armenia, sive Turcomania	105
Diarbechia	ibid.
	ibid.

§. II.

Reliquæ Asiacæ partes.	106
Persia ibid.	107
Tartaria Magna 108	Sina
	ibid.

CAPUT XI.

Mappa Geographica Africæ	111
	§. I.

Africæ pars superior.	113
-----------------------	-----

	§. II.
Africæ pars inferior, sive Æthiopia	114
	§. III.

Africæ Insulæ	115
---------------	-----

CAPUT XII.

Mappa Geographica Americæ	116
	§. I.

America Borealis	117
------------------	-----

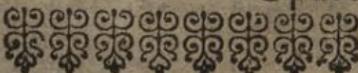
	§. II.
America Australis	118

CAPUT XIII.

De Regionibus incognitis	119
--------------------------	-----

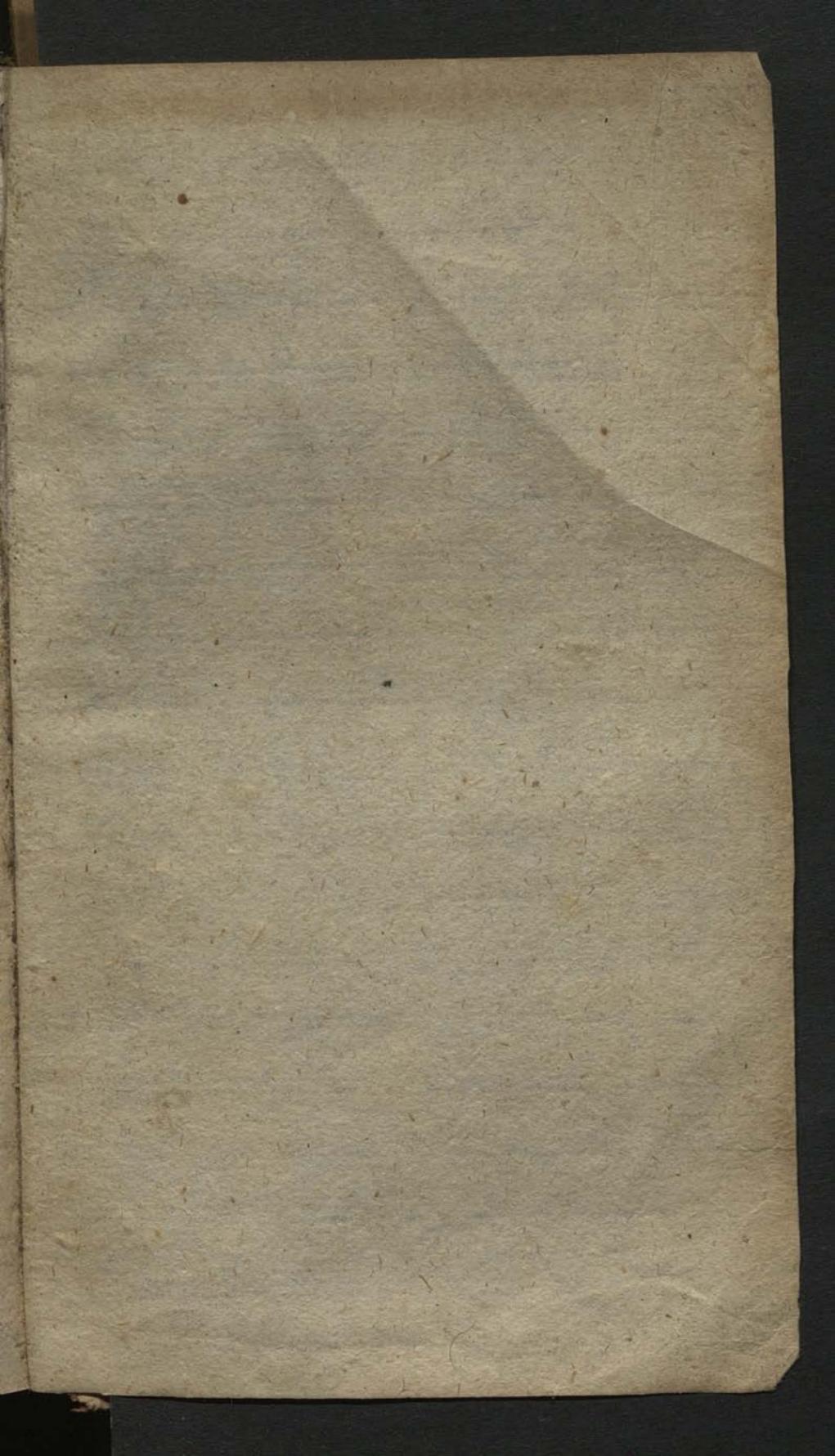
Appendix de Insignibus Episcopatum Provincialium &c.	120
---	-----

Tabula milliarium ad finem Opusculi adjicitur.	121
--	-----

TABULA POLIOMETRICA

Distantias urbium Regni Poloniae, in quibus sunt Collegia vel domicilia Societatis repræsentans
Juxta exemplar antiquæ similis tabulæ reimpressa; Præcipuas item urbes Europæ, et Metropoles Regnorum
ac Provinciarum exhibens, ex tabula magna Poliométrica desumpta; in concursu communi distantias ad invicem exponens.

he

Biblioteka Jagiellońska

stdr0022055

